

Euroopan unionin virallinen lehti

L 9

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

52. vuosikerta
14. tammikuuta 2009

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

Komission asetus (EY) N:o 18/2009, annettu 13 päivänä tammikuuta 2009, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1

★ **Komission asetus (EY) N:o 19/2009, annettu 13 päivänä tammikuuta 2009, yhteisön alueella olevia avoimia työpaikkoja koskevista neljännesvuosittaisista tilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 453/2008 täytäntöönpanosta avoimen työpaikan määritelmän, tietojenkeruun viitepäivämäärien, tietojen toimittamista koskevien ohjeiden ja toteutettavuustutkimusten osalta ⁽¹⁾ 3**

★ **Komission asetus (EY) N:o 20/2009, annettu 13 päivänä tammikuuta 2009, neuvoston asetuksessa (EY) N:o 577/98 säädettyjen, työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista koskevien vuoden 2010 lisäkysymysten määrittelystä ⁽¹⁾ 7**

DIREKTIIVIT

★ **Neuvoston direktiivi 2008/118/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta 12**

2

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

- ★ **Komission direktiivi 2009/1/EY, annettu 7 päivänä tammikuuta 2009, moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä niiden uudelleenkäytettävyyden, kierrätettävyyden ja hyödynnettävyyden osalta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/64/EY muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniseen kehitykseen** ⁽¹⁾ 31

II *EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista*

PÄÄTÖKSET

Neuvosto

2009/20/EY:

- ★ **EU–Jordania-assosiaationeuvoston päätös N:o 1/2008, tehty 10 päivänä marraskuuta 2008, assosiaatiosopimuksen liitteessä IV mainittujen tuotteiden tullien poistoa koskevan aikataulun vahvistamisesta** 33

2009/21/EY:

- ★ **EU–Marokko-assosiaationeuvoston päätös N:o 1/2008, tehty 26 päivänä marraskuuta 2008, tulli yhteistyökomitean perustamisesta, taloudellisen vuoropuhelun työryhmän työjärjestyksen vahvistamisesta ja assosiaatiokomitean tiettyjen alakomiteoiden työjärjestyksen muuttamisesta** 43

2009/22/EY:

- ★ **Neuvoston päätös, tehty 8 päivänä joulukuuta 2008, Euroopan unionin sotilaskomitean puheenjohtajan nimittämisestä** 51

SUOSITUKSET

Komissio

2009/23/EY:

- ★ **Komission suositus, annettu 19 päivänä joulukuuta 2008, liikkeeseen tarkoitettujen eurokolikoiden kansallisia puolia ja liikkeeseenlaskua koskevat yhteiset suuntaviivat** (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 8625) 52

Huomautus lukijalle (katso kansilehden kolmas sivu)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 18/2009,

annettu 13 päivänä tammikuuta 2009,

kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannosalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä tammikuuta 2009.

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 14 päivänä tammikuuta 2009.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	IL	147,8
	MA	46,6
	TN	134,4
	TR	114,9
	ZZ	110,9
0707 00 05	JO	155,5
	MA	110,0
	TR	138,7
	ZZ	134,7
0709 90 70	MA	110,2
	TR	139,4
	ZZ	124,8
0805 10 20	EG	53,5
	IL	54,9
	MA	65,0
	TN	47,4
	TR	64,9
	ZZ	57,1
0805 20 10	MA	74,2
	TR	58,0
	ZZ	66,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	59,6
	EG	91,8
	IL	69,9
	TR	57,2
	ZZ	69,6
0805 50 10	EG	47,1
	MA	57,3
	TR	65,2
	ZZ	56,5
0808 10 80	CA	87,4
	CN	64,4
	MK	28,8
	US	114,9
	ZZ	73,9
0808 20 50	CN	54,2
	US	114,1
	ZZ	84,2

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 19/2009,**annettu 13 päivänä tammikuuta 2009,**

yhteisön alueella olevia avoimia työpaikkoja koskevista neljännesvuosittaisista tilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 453/2008 täytäntöönpanosta avoimen työpaikan määritelmän, tietojenkeruun viitepäivämäärien, tietojen toimittamista koskevien ohjeiden ja toteutettavuustutkimusten osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön alueella olevia avoimia työpaikkoja koskevista neljännesvuosittaisista tilastoista 23 päivänä huhtikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 453/2008 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja 3 artiklan 1 kohdan, 5 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 453/2008 luotiin yhteiset puitteet yhteisön alueella olevia avoimia työpaikkoja koskevien neljännesvuosittaisen tilastojen järjestelmälliselle tuottamiselle.
- (2) Toimitettavien tietojen ja tietojenkeruun viitepäivämäärien määrittely edellyttää täytäntöönpanotoimenpiteitä.
- (3) On myös tarpeen määrittää muoto ja määräpäivät vaadittavien tietojen toimittamiselle sekä ensimmäisen toimitettavan viitevuosineljänneksen päivämäärä.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 453/2008 7 artiklan mukaan on tarpeen luoda tarkoituksenmukaiset puitteet toteutettavuustutkimuksille, joita suorittavat ne jäsenvaltiot, joiden on vaikea toimittaa tietoja pienistä yksiköistä ja tietyistä toiminnoista.
- (5) Euroopan keskuspankkia on kuultu.
- (6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tilasto-ohjelmakomitean lausunnon mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

*1 artikla***”Avoimeen työpaikkaan” liittyvät määritelmät**

Asetuksen (EY) N:o 453/2008 2 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa:

⁽¹⁾ EUVL L 145, 4.6.2008, s. 234.

a) ilmaisuun ”etsiä aktiivisesti sopivia ehdokkaita” sisältyy:

- i) avoimesta työpaikasta ilmoittaminen julkisille työvoimapaikatuille;
- ii) yhteydenotot yksityisiin työnvälitystoimistoihin / työntekijöiden etsijöihin;
- iii) avoimen työpaikan mainostaminen tiedotusvälineissä (esimerkiksi internetissä, sanomalehdissä, aikakauslehdissä);
- iv) avoimen työpaikan mainostaminen julkisella ilmoitus-taululla;
- v) suora yhteydenotto mahdollisiin hakijaehdokkaisiin / palvelukseen otettaviin, heidän haastattelemisensa ja valitsemisensa;
- vi) yhteydenotot työntekijöihin ja/tai henkilökohtaisesti tut-taviin;
- vii) harjoittelijoiden käyttö;

b) ”tietyn ajan kuluessa” viittaa enimmäisaikaan, jonka avoin työpaikka on avoinna ja jonka kuluessa se on tarkoitus täyt-tää. Tähän ajanjaksoon ei saa liittyä rajoituksia. Kaikki avoi-met työpaikat, joihin viitepäivämääränä etsitään aktiivisesti sopivia ehdokkaita, on ilmoitettava.

*2 artikla***Viitepäivämäärät**

Jäsenvaltioiden on annettava tietoja avoimien työpaikkojen mää-rästä ja täytettyjen työpaikkojen määrästä, joiden voidaan katsoa edustavan viitevuosineljänneestä, kuten on määritelty asetuksen (EY) N:o 453/2008 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa. Suositeltavia menettelyjä tämän toteuttamiseksi ovat jatkuva tietojenkeruu tai edustavan keskiarvon laskeminen tiedoista, jotka on kerätty tiettyinä viitepäivämäärinä.

*3 artikla***Tietojen toimittaminen**

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava 70 päivän kuluessa viite-vuosineljänneksen päättymisestä tiedot, jotka on jaoteltu asetuksen (EY) N:o 453/2008 1 artiklan 2 kohdassa määritellyllä ta-valla, sekä vastaavat metatiedot.

Ne jäsenvaltiot, joiden työntekijöiden määrä on enemmän kuin 3 prosenttia Euroopan yhteisön työntekijöiden kokonaismää-rästä, on toimitettava avoimien työpaikkojen ja täytettyjen työ-paikkojen kokonaismäärät sekä vastaavat metatiedot 45 päivän kuluessa viitevuosineljänneksen päättymisestä.

Jokaisen jäsenvaltion osuus EY:n työntekijöiden kokonaismäärästä lasketaan joka viides vuosi edellisen kalenterivuoden neljän vuosineljänneksen keskiarvon perusteella. Jos yhteisöön liittyy uusia jäsenvaltioita, suoritetaan tapauskohtainen laskenta. Ensimmäinen laskenta perustuu tämän asetuksen antamista edeltävään kalenterivuoteen. Työntekijöitä koskevien tietojen lähteenä käytetään Euroopan unionin työvoimatutkimusta, josta on säädetty neuvoston asetuksella (EY) N:o 577/98 ⁽¹⁾. Tietojen on liityttävä asetuksen (EY) N:o 453/2008 1 artiklan mukaisiin yrityksiin.

Niiden maiden, joiden työvoima ylittää 3 prosentin raja-arvon ensimmäistä kertaa, osalta tietojen toimittamismääräaikaan tulevia muutoksia sovelletaan laskentaa seuraavan vuoden ensimmäisestä viitevuosineljänneksestä.

2. Vastaavissa metatiedoissa on viitattava erityisesti tietoihin, jotka liittyvät tapahtumiin metodologian ja tekniikan alalla kyseisen vuosineljänneksen aikana ja joita tarvitaan tulosten tulokinnassa, sekä tietoihin tietoyksiköistä, joiden ei katsota olevan riittävän luotettavia tai joita ei saa julkistaa.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava neljännesvuosittaiset tiedot ja vastaavat metatiedot komissioon (Eurostat) sähköisessä muodossa. Toimittamisessa on käytettävä asianmukaisia tilasto-ohjelmakomitean hyväksymiä tiedonsiirtostandardeja. Komissio (Eurostat) antaa käyttöön hyväksytyjä standardeja koskevan yksityiskohtaisen aineiston ja toimittaa ohjeiston niiden noudattamisesta.

4. Ensimmäisten toimitettavien tietojen on liityttävä tämän asetuksen voimaantuloa seuraavan vuoden ensimmäiseen neljännekseen.

Tietosarjat on toimitettava seuraavissa muodoissa:

- a) kausitasoittamattomina;
- b) kausitasoitettuina sen komission asetuksen mukaisesti, jolla täytäntöönpannaan asetus (EY) N:o 453/2008 kausitasoitusta koskevien menettelyjen ja laaturaporttien osalta;
- c) vapaaehtoisesti trendisuhdannesarjoina.

4 artikla

Toteutettavuustutkimukset

Toteutettavuustutkimuksia koskevat puitteet, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 453/2008 7 artiklassa, on vahvistettu liitteessä.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä tammikuuta 2009.

Komission puolesta
Joaquín ALMUNIA
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 77, 14.3.1998, s. 3.

LIITE

Toteutettavuustutkimus sen arvioimiseksi, kuinka avoimia työpaikkoja koskevat neljännesvuosittaiset tilastot voidaan tuottaa NACE Rev. 2:n pääluokkien O, P, Q, R ja/tai S osalta

Jäsenvaltion tekemän toteutettavuustutkimuksen on erityisesti sisällettävä:

1. kunkin toimialan osuus kansantaloudesta yritysten lukumääränä ja työntekijöiden osuutena tai vastaavalla sopivalla mittarilla ilmaistuna.
2. kuvaus näiden toimialojen avoimien työpaikkojen rakenteiden ja kehityksen yhteneväisyyksistä ja eroavaisuuksista verrattuna NACE Rev. 2:n pääluokkien B–N avoimien työpaikkojen rakenteisiin ja kehitykseen.

Vaihtoehdot

On arvioitava eri vaihtoehtoja, joilla voidaan tuottaa avoimien työpaikkojen ja täytettyjen työpaikkojen määrä NACE Rev. 2:n pääluokkien O, P, Q, R ja/tai S osalta. Seuraavat mahdolliset tietolähteet olisi otettava huomioon:

- a) olemassa olevat tietokokoelmat;
- b) hallinnolliset lähteet;
- c) tilastolliset estimointimenetelmät;
- d) uudet tietokokoelmat.

Arviointiin on sisällytettävä jokaisesta vaihtoehdosta tietoja niihin liittyvistä teknisistä ja lainsäädännöllisistä kysymyksistä. Näitä ovat toteutuksen ajoittaminen, tulosten oletettu tilastollinen laatu, tiedonkeruun oletetut aloitus- ja toteutuskustannukset euroina ja työhön osallistuvien henkilöiden määrä täysipäiväisinä työntekijöinä ilmaistuna, kustannukset yhtä tutkittua yksikköä kohden, arviot yrityksille koituvista lisärasitteista, riskit ja epävarmuudet sekä erityiset hyödyt tai haitat. Kustannuksia ja laatua verrataan pääluokista B–N olemassa olevan tietokokoelman kustannuksiin ja laatuun.

Suositus

Tehtyjen arviointien perusteella tehdään suositus sopivimmasta vaihtoehdosta.

Toteutus

Ehdotetun täytäntöönpanosuunnitelman yksityiskohdat eri vaiheiden alkamis- ja päättymispäivämäärineen on ilmoitettava.

Toteutettavuustutkimuksia tekevät jäsenvaltiot

Seuraavien jäsenvaltioiden on tehtävä toteutettavuustutkimus arvioidakseen, miten ne voivat tuottaa asetuksen (EY) N:o 453/2008 2 artiklassa määritellyt avoimia työpaikkoja koskevat neljännesvuosittaiset tiedot NACE Rev. 2:n pääluokkien O, P, Q, R ja/tai S osalta:

- Tanska
- Saksa
- Espanja
- Ranska
- Italia
- Malta
- Itävalta.

Toteutettavuustutkimus sen arvioimiseksi, kuinka avoimia työpaikkoja koskevat neljännesvuosittaiset tilastot voidaan tuottaa alle kymmenen työntekijän yritysten osalta

Jäsenvaltion tekemän toteutettavuustutkimuksen on erityisesti sisällettävä:

1. kunkin yrityskokoluokan osuus kansantaloudesta yritysten lukumääränä ja työntekijöiden osuutena tai vastaavalla sopivalla mittarilla ilmaistuna;
2. kuvaus tämän yrityskokoluokan avoimien työpaikkojen rakenteiden ja kehityksen yhteneväisyyksistä ja eroavaisuuksista verrattuna avoimien työpaikkojen rakenteisiin ja kehitykseen yrityksissä, joissa on kymmenen työntekijää tai enemmän.

Vaihtoehdot

On arvioitava vaihtoehtoja, joilla voidaan tuottaa avoimien työpaikkojen ja täytettyjen työpaikkojen lukumäärät alle kymmenen työntekijän yritysten osalta. Seuraavat mahdolliset tietolähteet olisi otettava huomioon:

- a) olemassa olevat tietokokoelmat;
- b) hallinnolliset lähteet;
- c) tilastolliset estimointimenetelmät;
- d) uudet tietokokoelmat.

Arviointiin on sisällytettävä jokaisesta vaihtoehdosta tietoja niihin liittyvistä teknisistä ja lainsäädännöllisistä kysymyksistä. Näitä ovat toteutuksen ajoittaminen, tulosten oletettu tilastollinen laatu, tiedonkeruun oletetut aloitus- ja toteutuskustannukset euroina ja työhön osallistuvien henkilöiden määrä täysipäiväisinä työntekijöinä ilmaistuna, kustannukset yhtä tutkittua yksikköä kohden, arviot yrityksille koituvista lisärasitteista, riskit ja epävarmuudet sekä erityiset hyödyt tai haitat. Kustannuksia ja laatua verrataan kymmenen työntekijää tai enemmän työllistävistä yrityksistä olemassa olevan tietokokoelman kustannuksiin ja laatuun.

Suositus

Tehtyjen arviointien perusteella tehdään suositus sopivimmasta vaihtoehdosta.

Toteutus

Ehdotetun täytäntöönpanosuunnitelman yksityiskohdat eri vaiheiden alkamis- ja päättymispäivämäärineen on ilmoitettava.

Toteutettavuustutkimuksia tekevät jäsenvaltiot

Seuraavien jäsenvaltioiden on tehtävä toteutettavuustutkimus arvioidakseen, miten ne voivat tuottaa asetuksen (EY) N:o 453/2008 2 artiklassa määritellyt avoimia työpaikkoja koskevat neljännesvuosittaiset tiedot alle kymmenen työntekijän yritysten osalta:

- Tanska
 - Ranska
 - Italia
 - Malta.
-

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 20/2009,
annettu 13 päivänä tammikuuta 2009,
neuvoston asetuksessa (EY) N:o 577/98 säädettyjen, työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista
koskevien vuoden 2010 lisäkysymysten määrittelystä
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön työvoimaa koskevan otantatutkimuksen järjestämisestä 9 päivänä maaliskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 577/98 säädetyn työvoimaa koskevan otantatutkimuksen lisäkysymyksiä koskevasta vuosien 2010, 2011 ja 2012 ohjelmasta 23 päivänä huhtikuuta 2008 annettu komission asetus (EY) N:o 365/2008 ⁽²⁾ sisältää säännöksiä työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista koskevista lisäkysymyksistä.
- (2) Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista 15 päivänä heinäkuuta 2008 tehdyssä neuvoston päätöksessä 2008/618/EY ⁽³⁾, naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelmassa ⁽⁴⁾ sekä Euroopan tasa-arvosopimuksessa ⁽⁵⁾ kehoitetaan jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä kaikkien työ- ja yksityiselämän välisen tasapainon

edistämiseksi ottaen huomioon lastenhoito, muiden huollettavien hoitopalvelut ja sekä naisten että miesten vanhempainloman edistäminen. Tarvitaan kattavia ja vertailukelpoisia tietoja työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisesta, jotta voidaan seurata, miten Euroopan työllisyysstrategian tavoitteiden saavuttamisessa edistytään, ja mitata, millaisiin vaikutuksiin viimeaikaiset toimintalinjat ovat johtaneet.

- (3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat tilasto-ohjelmakomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan liitteessä vuonna 2010 lisäkysymyksillä kerättävien työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista koskevien tietojen yksityiskohtainen luettelo.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä tammikuuta 2009.

Komission puolesta
Joaquín ALMUNIA
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 77, 14.3.1998, s. 3.

⁽²⁾ EUVL L 112, 24.4.2008, s. 22.

⁽³⁾ EUVL L 198, 26.7.2008, p. 47.

⁽⁴⁾ KOM(2006) 92 lopullinen.

⁽⁵⁾ Puheenjohtajavaltion päätelmät, Brysselin Eurooppa-neuvosto, 23. ja 24.3.2006.

LIITE

TYÖVOIMATUTKIMUS

Työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista koskevien vuoden 2010 lisäkysymysten määrittely

1. Jäsenvaltiot ja alueet, joita lisäkysymykset koskevat: kaikki.

2. Muuttujat koodataan seuraavasti:

Sarakkeessa "Suodattimet" olevat työvoimatutkimuksen muuttujat perustuvat yhteisön työvoimaa koskevan otantatutkimuksen järjestämisestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98 täytäntöönpanosta vuodesta 2009 lähtien toimitettavien tietojen koodauksen, rakenteellisia muuttujia koskevien tietojen keruussa käytettävän alaotoksen ja tarkasteluvuosineljänneksen määritelmän osalta 25 päivänä huhtikuuta 2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 377/2008 liitteeseen III ⁽¹⁾.

Nimi	Sarake	Koodi	Kuvaus	Suodattimet
REGCARE	197		<i>Henkilö hoitaa säännöllisesti (taloudessaan asuvia) enintään 14-vuotiaita lapsia (jotka eivät ole omia tai puolison lapsia) taikka 15-vuotiaita tai sitä vanhempia hoitoa tarvitsevia sairaita, vammaisia tai ikääntyneitä sukulaisia tai ystäviä</i>	Kaikki 15–64-vuotiaat
		1	Kyllä, hoitaa enintään 14-vuotiaita lapsia	
		2	Kyllä, hoitaa 15-vuotiaita tai sitä vanhempia sukulaisia tai ystäviä, jotka tarvitsevat hoitoa	
		3	Kyllä, hoitaa enintään 14-vuotiaita lapsia ja 15-vuotiaita tai sitä vanhempia sukulaisia tai ystäviä, jotka tarvitsevat hoitoa	
		4	Ei	
		9	Ei sovellu (suodattimien ulkopuolella)	
		Tyhjä	Ei vastausta	
CHILDCAR	198		<i>Lastenhoitopalvelujen viikoittainen käyttö taloudessa asuvaa nuorinta lasta varten (mukaan lukien maksullinen lastenhoito, esikoulu, ei oppivelvollisuuskoulu)</i>	Kaikki 15–64-vuotiaat, joiden taloudessa asuu vähintään yksi oma tai puolison enintään 14-vuotias lapsi
			<i>Lastenhoitopalveluja käytetään viikossa</i>	
		1	— enintään 10 tuntia	
		2	— 11–20 tuntia	
		3	— 21–30 tuntia	
		4	— 31–40 tuntia	
		5	— yli 40 tuntia	
		6	— Lastenhoitopalveluja ei käytetä	
9	— Ei sovellu (suodattimien ulkopuolella)			
Tyhjä	Ei vastausta			
IMPFACIL	199		<i>Hoitopalvelujen saatavuuden ja kohtuuhintaisuuden vaikutus työssäkäyntiin tai osa-aikaisuuteen</i>	Kaikki 15–64-vuotiaat ja (FTPTREAS≠3 ja SEEKREAS≠3 ja (REGCARE=1-3 tai joiden taloudessa asuu vähintään yksi oma tai puolison enintään 14-vuotias lapsi)) ja FTPT≠1
1	Sopivia lastenhoitopalveluja ei ole saatavilla tai ne ovat liian kalliita			

⁽¹⁾ EUVL L 114, 26.4.2008, s. 57.

Nimi	Sarake	Koodi	Kuvaus	Suodattimet
NOWRECHI	200	2	Sopivia sairaiden, vammaisten tai vanhusten hoitopalveluja ei ole saatavilla tai ne ovat liian kalliita	Kaikki 15–64-vuotiaat (NEEDCARE=1,3 tai IMPFACIL=1,3)
		3	Sopivia sekä lasten, sairaiden, vammaisten että vanhusten hoitopalveluja ei ole saatavilla tai ne ovat liian kalliita	
		4	Hoitopalvelujen saatavuus ei vaikuta työssäkäyntipäätökseen	
		9	Ei sovellu (suodattimien ulkopuolella)	
		Tyhjä	Ei vastausta	
			<i>Pääasiallinen (lastenhoitoon liittyvä) syy, jonka vuoksi henkilö ei ole kokopäivä- eikä osa-aikatyössä</i>	
		1	Lastenhoitopalveluja ei ole saatavissa	
		2	Lastenhoitopalvelut ovat liian kalliita	
		3	Saatavilla olevat lastenhoitopalvelut ovat huonolaatuisia	
		4	Muut syyt, jotka liittyvät sopivien lastenhoitopalvelujen puuttumiseen	
NOWRECAR	201	9	Ei sovellu (suodattimien ulkopuolella)	Kaikki 15–64-vuotiaat ja (NEEDCARE=2,3 tai IMPFACIL =2,3)
		Tyhjä	Ei vastausta	
			<i>Pääasiallinen (lastenhoitoon liittyvä) syy, jonka vuoksi henkilö ei ole työssä eikä myöskään osa-aikatyössä</i>	
		1	Lastenhoitopalveluja ei ole saatavissa	
		2	Lastenhoitopalvelut ovat liian kalliita	
		3	Saatavilla olevat lastenhoitopalvelut ovat huonolaatuisia	
		4	Muut syyt, jotka liittyvät sopivien hoitopalvelujen puuttumiseen	
		9	Ei sovellu (suodattimien ulkopuolella)	
		Tyhjä	Ei vastausta	
		VARHOURS	202	
1	Kiinteä työaika tai työnantajan päättämät vaihtelevat työajat <i>Työajasta päättää työntekijä seuraavissa järjestyksessä:</i>			
2	Joustava työaika/työaikapankki			
3	Päivittäisten työtuntien määrä kiinteä, mutta jonkin verran joustoa työpäivän sisällä			
4	Työntekijä määrää työaikansa ajoittumisen (ei minkäänlaisia muodollisia rajoituksia)			
5	Muu			
9	Ei sovellu (suodattimien ulkopuolella)			
Tyhjä	Ei vastausta			

Nimi	Sarake	Koodi	Kuvaus	Suodattimet
POSTSTEND	203		<i>Mahdollisuus perheystistä joutaa työpäivän aloittamisessa tai päättämässä (vähintään tunti)</i>	VARHOURS=1, 3, 5, tyhjä
		1	Yleensä mahdollista	
		2	Harvoin mahdollista	
		3	Ei mahdollista	
		9	Ei sovellu (suodattimien ulkopuolella)	
	Tyhjä	Ei vastausta		
POSORGWT	204		<i>Mahdollisuus järjestää työaika siten, että voi ottaa kokonaisia päiviä vapaata perheystistä (käyttämättä vuosilomaa)</i>	Kaikki 15–64-vuotiaat ja STAPRO = 3
		1	Yleensä mahdollista	
		2	Harvoin mahdollista	
		3	Ei mahdollista	
		9	Ei sovellu (suodattimien ulkopuolella)	
	Tyhjä	Ei vastausta		
REDWORK	205		<i>Lyhennetty työaika talouden nuorimman lapsen hoitamiseksi vähintään kuukauden ajan (muu kuin äitiysloma)</i>	Kaikki 15–64-vuotiaat, joiden taloudessa asuu vähintään yksi oma tai puolison enintään 8-vuotias lapsi ja (WSTATOR = 1,2 tai (EXISTPR = 1 ja REFYEAR-YEARPR <= nuorimman lapsen ikä + 1))
		1	Kyllä	
		2	Ei	
		9	Ei sovellu (suodattimien ulkopuolella)	
			Tyhjä	
STOPWORK	206		<i>Lopettanut työssäkäynnin talouden nuorimman lapsen hoitamiseksi vähintään kuukauden ajan (muu kuin äitiysloma)</i>	Kaikki 15–64-vuotiaat, joiden taloudessa asuu vähintään yksi oma tai puolison enintään 8-vuotias lapsi ja (WSTATOR = 1, 2 tai (EXISTPR = 1 ja REFYEAR-YEARPR <= nuorimman lapsen ikä + 1))
		1	Ei	
			<i>Henkilö oli pois työelämästä</i>	
		2	— enintään 3 kuukautta	
		3	— yli 3 kuukautta, mutta enintään 6 kuukautta	
		4	— yli 6 kuukautta, mutta enintään vuoden	
		5	— yli vuoden	
		6	Ei ole palannut vielä työelämään	
		9	Ei sovellu (suodattimien ulkopuolella)	
	Tyhjä	Ei vastausta		
PARLEAVE	207		<i>Kokopäiväinen vanhempainloma talouden nuorimman lapsen hoitamiseksi vähintään kuukauden ajan (muu kuin äitiysloma)</i>	Kaikki 15–64-vuotiaat, joiden taloudessa asuu vähintään yksi oma tai puolison enintään 8-vuotias lapsi
		1	Ei ole käyttänyt kokopäiväistä vanhempainlomaa (alle kuukauden jaksoja ei oteta huomioon)	

Nimi	Sarake	Koodi	Kuvaus	Suodattimet
			<i>Kokopäiväisellä vanhempainlomalla</i>	
		2	— enintään 3 kuukautta	
		3	— yli 3 kuukautta, mutta enintään 6 kuukautta	
		4	— yli 6 kuukautta, mutta enintään vuoden	
		5	— yli vuoden	
		6	Yhä vanhempainlomalla	
		9	Ei sovellu (suodattimien ulkopuolella)	
		Tyhjä	Ei vastausta	
	210/215		<i>Painokerroin työvoimatutkimuksen vuoden 2010 lisäkysymyksille (valinnainen)</i>	Kaikki 15–64-vuotiaat
		0000–9999	Sarakkeet 210–213 sisältävät kokonaislukuja	
		00–99	Sarakkeet 214–215 sisältävät kymmenyksiä	

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/118/EY,

annettu 16 päivänä joulukuuta 2008,

valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/12/ETY ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja huomattavasti. Koska mainittuun direktiiviin on tehtävä uusia muutoksia, se olisi selkeyden vuoksi korvattava uudella.
- (2) Valmisteveron kantamista direktiivin 92/12/ETY soveltamisalaan kuuluvista tavaroista, jäljempänä 'valmisteveron alaiset tavarat', koskevien edellytysten on säilyttävä yhdenmukaisina sisämarkkinoiden toimivuuden varmistamiseksi.
- (3) On aiheellista määritellä ne valmisteveron alaiset tavarat, joihin tätä direktiiviä sovelletaan, ja siinä yhteydessä viitata savukkeiden verojen lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annettuun neuvoston direktiiviin 92/79/ETY ⁽⁴⁾, muun valmistetun tupakan kuin savukkeiden verojen lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annettuun neuvoston direktiiviin 92/80/ETY ⁽⁵⁾, alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annettuun neuvoston direktiiviin 92/83/ETY ⁽⁶⁾, alkoholin ja alkoholi-

lijuomien valmisteverojen määrien lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annettuun neuvoston direktiiviin 92/84/ETY ⁽⁷⁾, muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista 27 päivänä marraskuuta 1995 annettuun neuvoston direktiiviin 95/59/EY ⁽⁸⁾ sekä energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annettuun neuvoston direktiiviin 2003/96/EY ⁽⁹⁾.

- (4) Valmisteveron alaisista tavaroista voidaan erityistarkoituksissa kantaa myös muita välillisiä veroja. Tällaisissa tapauksissa ja jottei vaaranneta välillisiä veroja koskevien yhteisön sääntöjen tehokasta vaikutusta, jäsenvaltioiden olisi kuitenkin noudatettava kyseisten sääntöjen tiettyjä keskeisiä vaatimuksia.
- (5) Vapaan liikkuvuuden takaamiseksi muiden tavaroiden kuin valmisteveron alaisten tavaroiden verottaminen ei saisi johtaa rajamuodollisuuksien käyttöönottoon.
- (6) On tarpeen varmistaa tiettyjen muodollisuuksien soveltaminen silloin, kun valmisteveron alaisia tavaroita siirretään sellaisilta yhteisön tullialueeseen kuuluviksi määritellyiltä alueilta, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, sellaisille yhteisön tullialueeseen kuuluviksi määritellyille alueille, joihin tätä direktiiviä puolestaan sovelletaan.
- (7) Koska yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽¹⁰⁾ mukaisissa suspensiomenettelyissä säädetään asianmukaisesta valvonnasta ja koska valmisteveron alaisiin tavaroihin sovelletaan mainitun asetuksen säännöksiä, ei ole tarpeen soveltaa erikseen valmisteveron valvontajärjestelmää silloin, kun valmisteveron alaisiin tavaroihin sovelletaan yhteisön tullisuspensiomenettelyä tai -järjestelmää.
- (8) Koska sisämarkkinoiden toimivuuden kannalta on tarpeen, että valmisteveron käsite ja valmisteverosaatavan syntymistä koskevat edellytykset ovat samat kaikissa jäsenvaltioissa, on tarpeen selvittää yhteisön tasolla, milloin valmisteveron alaiset tavarat luovutetaan kulutukseen ja kuka on velvollinen maksamaan valmisteveron.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 18. marraskuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 22. lokakuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 8.

⁽⁵⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 10.

⁽⁶⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 21.

⁽⁷⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 29.

⁽⁸⁾ EYVL L 291, 6.12.1995, s. 40.

⁽⁹⁾ EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

- (9) Koska valmistevero on tiettyjen tavaroiden kulutuksesta kannettava vero, sitä ei saisi kantaa sellaisista valmisteveron alaisista tavaroista, jotka ovat tietyissä olosuhteissa tuhoutuneet tai jotka on lopullisesti menetetty.
- (10) Koska veron kantamis- ja palauttamisjärjestelmät vaikuttavat sisämarkkinoiden toimivuuteen, niissä olisi noudatettava syrjimättömiä perusteita.
- (11) Sääntöjenvastaisuuden tapahtuessa valmistevero olisi kannettava siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella kulutukseen luovuttamiseen johtanut sääntöjenvastaisuus on tapahtunut tai, jos ei ole mahdollista määrittää, missä sääntöjenvastaisuus on tapahtunut, siinä jäsenvaltiossa, jossa sääntöjenvastaisuus havaittiin. Jos valmisteveron alaiset tavarat eivät saavu määränpäähänsä mutta minkäänlaisista sääntöjenvastaisuutta ei ole havaittu, on aiheellista katsoa sääntöjenvastaisuuden tapahtuneen lähtöjäsenvaltiossa.
- (12) Tässä direktiivissä säädettyjen veron palauttamistapausten lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava palauttaa kulutukseen luovutetuista valmisteveron alaisista tavaroista maksettu valmistevero aina silloin, kun se on tämän direktiivin tarkoituksen mukaista.
- (13) Valmisteverosta vapautettuihin luovutuksiin sovellettavat säännöt ja edellytykset olisi säilytettävä yhdenmukaisina. Toisissa jäsenvaltioissa sijaitseville järjestöille tapahtuvissa verosta vapautetuissa luovutuksissa olisi käytettävä vapautustodistusta.
- (14) Veron kiertämisen ja väärinkäytösten estämiseksi olisi määritettävä selkeästi tilanteet, joissa sallitaan veroton myynti yhteisön alueelta poistuville matkustajille. Koska maitse matkustavat henkilöt voivat liikkua useammin ja vapaammin kuin vesi- tai ilma-aluksella matkustavat, riski siitä, että matkustaja jättää noudattamatta verotonta tuontia koskevia määräyksiä, ja siten myös tulliviranomaisille aiheutuva tarkastustaakka on huomattavasti suurempi maitse tapahtuvien matkojen kohdalla. Siitä syystä on aiheellista säätää, että valmisteverotonta myyntiä määrajoilla ei sallita, kuten asia on jo useimmissa jäsenvaltioissa. Olisi kuitenkin säädettävä siirtymäkaudesta, jonka aikana jäsenvaltiot voivat edelleen vapauttaa valmisteverosta sellaisten olemassa olevien verovapaiden myymälöiden tarjoamat tavarat, jotka sijaitsevat niiden ja kolmannen maan välisellä maarajalla.
- (15) Koska tarkastuksia on toteutettava tuotanto- ja varastointitiloissa sen varmistamiseksi, että verovelka kannetaan, tällaisten tarkastusten helpottamiseksi on tarpeen säilyttää voimassa toimivaltaisten viranomaisten lupaa edellyttävä varastointijärjestelmä.
- (16) On myös tarpeen vahvistaa vaatimukset, joita valtuutettujen varastonpitäjien ja ilman valtuutetun varastonpitäjän asemaa toimivien kaupan alan toimijoiden on noudatettava.
- (17) Valmisteveron alaisia tavaroita pitäisi voida siirtää yhteisössä väliaikaisesti valmisteverottomina ennen niiden kulutukseen luovutusta. Tällainen siirto olisi sallittava verottomasta varastosta eri määräpaikkoihin, erityisesti toiseen verottomaan varastoon mutta myös tässä direktiivissä tarkoitettuihin vastaaviin paikkoihin.
- (18) Valmisteveron alaisten tavaroiden siirron pitäisi olla mahdollista väliaikaisesti verottomana myös niiden tuontipaikasta kyseisiin määräpaikkoihin, ja samalla olisi säädettävä sen henkilön asemasta, jolla on lupa lähettää tavarat kyseisestä tuontipaikasta mutta ei lupaa pitää niitä hallussa.
- (19) Jotta voitaisiin varmistaa valmisteveron maksaminen tapauksessa, jossa valmisteveron alaista siirtoa ei päätetä, jäsenvaltioiden olisi vaadittava vakuus, jonka voisi antaa lähettävä valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity lähettäjä tai, jos lähtöjäsenvaltio sen sallii, jokin toinen siirrosta osallisena oleva jäsenvaltioiden määrittämin edellytyksin.
- (20) Jotta verot voidaan kantaa jäsenvaltioiden vahvistamien verokantojen suuruusina, on tarpeen, että toimivaltaiset viranomaiset kykenevät valvomaan valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoja, minkä vuoksi olisi säädettävä tällaisten tavaroiden valvontajärjestelmästä.
- (21) Tätä varten on aiheellista käyttää valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumisen ja valvonnan tietokoneistamisesta 16 päivänä kesäkuuta 2003 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1152/2003/EY⁽¹⁾ käyttöön otettua tietokoneistettua järjestelmää. Kyseisellä järjestelmällä nopeutetaan tarvittavia muodollisuuksia ja helpotetaan valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti valmisteverottomien siirtojen valvontaa paperiasiakirjoihin perustuvaan järjestelmään verrattuna.
- (22) On aiheellista vahvistaa menettely, jota käyttäen toimijat ilmoittavat lähetetyistä tai vastaanotetuista valmisteveron alaisten tavaroiden lähetyksistä jäsenvaltioiden veroviranomaisille. Tiettyjen tietokoneistetun järjestelmän ulkopuolella olevien vastaanottajien tilanne olisi huomioitava asianmukaisesti, sillä nämä saattavat vastaanottaa väliaikaisesti verottomina siirrettäviä valmisteveron alaisia tavaroita.

⁽¹⁾ EUVL L 162, 1.7.2003, s. 5.

- (23) Jotta voitaisiin varmistaa väliaikaisesti valmisteverotomaa siirtoon liittyvien sääntöjen asianmukainen toiminta, olisi selvennettävä siirron alkamista ja päättymistä sekä velvollisuuksien täyttämistä koskevat edellytykset.
- (24) On tarpeen määritellä menettelyt, joita noudatetaan tilanteissa, joissa tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä.
- (25) Jäsenvaltioille pitäisi antaa lupa käyttää erityistä järjestelmää, kun valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti veroton siirto tapahtuu kokonaisuudessaan niiden alueella, tai ottaa käyttöön kahdenvälisiä sopimuksia toisten jäsenvaltioiden kanssa menettelyjen yksinkertaistamiseksi.
- (26) On aiheellista selvittää sellaisiin tavaroihin sovellettavia vero- ja menettelysääntöjä, joista valmistevero on jo maksettu jossain jäsenvaltiossa, niiden yleistä rakennetta muuttamatta.
- (27) Sisämarkkinoilla noudatettavan periaatteen mukaisesti valmistevero olisi maksettava siinä jäsenvaltiossa, jossa valmisteveron alaiset tavarat on hankittu, kun yksityishenkilöt ovat hankkineet ne omaan käyttöönsä ja kuljettaneet ne itse toiseen jäsenvaltioon.
- (28) Sellaisten tapausten osalta, joissa sen jälkeen, kun valmisteveron alaiset tavarat on luovutettu kulutukseen yhdessä jäsenvaltiossa, niitä pidetään hallussa kaupallisessa tarkoituksessa toisessa jäsenvaltiossa, on määrättävä, että valmistevero on kannettava tässä toisessa jäsenvaltiossa. Tätä varten on erityisesti tarpeen määritellä käsite "kaupallinen tarkoitus".
- (29) Jos valmisteveron alaiset tavarat hankkii muu kuin valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja, joka ei harjoita itsenäistä taloudellista toimintaa, ja myyjä tai joku tämän puolesta suoraan tai välillisesti lähettää tai kuljettaa ne, valmistevero olisi maksettava määräjäsenvaltiossa, mistä syystä olisi säädettävä menettelystä, jota myyjän on noudatettava.
- (30) Jotta voitaisiin välttää eturistiriidat jäsenvaltioiden välillä sekä kaksinkertainen verotus tapauksissa, joissa yhdessä jäsenvaltiossa kulutukseen jo luovutettuja valmisteveron alaisia tavaroita siirretään yhteisössä, olisi säädettävä tilanteista, joissa valmisteveron alaisiin tavaroihin liittyy sääntöjenvastaisuuksia niiden kulutukseen luovutuksen tapahduttua.
- (31) Jäsenvaltioiden pitäisi voida edellyttää, että kulutukseen luovutetuissa tavaroissa on veromerkki tai kansallinen tunnistamerkki. Näiden merkkien käyttö ei kuitenkaan saisi haitata millään tavoin yhteisön sisäistä kauppaa.
- Koska tällaisten merkkien käytön ei pitäisi aiheuttaa kaksinkertaista verotusta, olisi selvennettävä, että merkit antaneen jäsenvaltion on palautettava, peruttava tai vapautettava merkkien hankkimiseksi maksetut määrät tai annetut vakuudet, jos valmisteverosaatava on syntynyt ja kannettu toisessa jäsenvaltiossa.
- Tällaisen merkin myöntäneen jäsenvaltion on väärinkäytösten estämiseksi voitava kuitenkin edellyttää, että maksettujen määrien tai annettujen vakuuksien palauttamiseksi, perumiseksi tai vapauttamiseksi on esitettävä todisteet siitä, että merkit on poistettu tai tuhottu.
- (32) Valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoa ja valvontaa koskevien tavanomaisten vaatimusten soveltamisesta saat- taisi aiheutua kohtuuton hallinnollinen rasite pienille viinintuottajille. Siksi jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää kyseisille tuottajille vapautus tiettyjen vaatimusten noudattamisesta.
- (33) Olisi otettava huomioon, että yhteistä lähestymistapaa ei ole vielä löydetty, kun kyse on vesi- ja ilma-alusten varastoina käytettävistä valmisteveron alaisista tavaroista.
- (34) Sellaisten valmisteveron alaisten tavaroiden osalta, joita käytetään jäsenvaltioiden väliset rajat ylittävien siltojen rakentamiseen ja kunnossapitoon, näiden jäsenvaltioiden olisi kohtuuttoman hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi voitava päättää toimenpiteistä, jotka poikkeavat niistä tavanomaisista säännöistä ja menettelyistä, joita sovelletaan yhdestä jäsenvaltiosta toiseen siirrettäviin valmisteveron alaisiin tavaroihin.
- (35) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (36) Jotta jäsenvaltioilla olisi aikaa mukautua tavaroiden väliaikaisesti valmisteverottomien siirtojen sähköisen valvontajärjestelmän käyttöönottoon, niillä pitäisi olla mahdollisuus hyödyntää siirtymäaikaa, jonka aikana tällaiset siirrot voivat jatkua direktiivissä 92/12/ETY säädetyillä muodollisuuksilla noudattaen.

(¹) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

(37) Koska jäsenvaltiot eivät voi saavuttaa riittäväällä tavalla tämän direktiivin tavoitetta eli huolehtia valmisteveron tiettyihin tekijöihin liittyvästä yhteisestä järjestelmästä, se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, ja yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yleinen järjestelmä, joka koskee seuraavien tavaroiden (jäljempänä 'valmisteveron alaiset tavarat') kulutuksesta välittömästi tai välillisesti kannettavaa valmisteveroa:

- a) direktiivin 2003/96/EY soveltamisalaan kuuluvat energiatuotteet ja sähkö;
- b) direktiivien 92/83/ETY ja 92/84/ETY soveltamisalaan kuuluvat alkoholi ja alkoholijuomat;
- c) direktiivien 95/59/EY, 92/79/ETY ja 92/80/ETY soveltamisalaan kuuluva valmistettu tupakka.

2. Jäsenvaltiot voivat erityistarkoituksissa kantaa myös muita välillisiä veroja valmisteveron alaisista tavaroista, jos nämä verot ovat valmisteveron tai arvonlisäveron perusteen määrittämistä, veron määrän laskentaa sekä verosaatavan syntymistä ja valvontaa koskevien yhteisön verosääntöjen mukaisia, verovapautuksia koskevat säännökset pois lukien.

3. Jäsenvaltiot voivat kantaa veroja:

- a) muista tuotteista kuin valmisteveron alaisista tavaroista;
- b) palvelujen suorituksista, mukaan lukien valmisteveron alaisiin tavaroihin liittyvät palvelujen suoritukset, edellyttäen että näitä veroja ei voida pitää liikevaihtoveron luonteisina veroina.

Tällaisten verojen kantaminen ei kuitenkaan saa johtaa rajamuodollisuuksien käyttöönottoon jäsenvaltioiden välisessä kaupassa.

2 artikla

Valmisteveron alaisista tavaroista kannetaan valmistevero silloin kun:

- a) ne tuotetaan yhteisön alueella, mihin tarvittaessa luetaan mukaan niiden erottaminen;
- b) ne tuodaan yhteisön alueelle.

3 artikla

1. Tavaroiden saapumista yhteisön tullialueelle koskevissa yhteisön tullisäännöksissä säädettyjä muodollisuuksia sovelletaan soveltuvin osin valmisteveron alaisen tavaroiden saapumiseen yhteisöön 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulta alueelta.

2. Tavaroiden poistumista yhteisön tullialueelta koskevissa yhteisön tullisäännöksissä säädettyjä muodollisuuksia sovelletaan soveltuvin osin valmisteveron alaisen tavaroiden poistumiseen yhteisöstä 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulle alueelle.

3. Suomi saa 1 ja 2 kohdasta poiketen soveltaa 4 artiklan 2 kohdassa määritellyn alueensa ja 5 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen alueiden välillä tapahtuviin valmisteveron alaisen tavaroiden siirtoihin samoja menettelyjä kuin sen 4 artiklan 2 kohdassa määritellyllä alueella tapahtuviin tällaisiin siirtoihin.

4. Tämän direktiivin III ja IV luku ei sovelleta tullisuspensiomenettelyssä tai -järjestelmässä oleviin valmisteveron alaisiin tavaroihin.

4 artikla

Tässä direktiivissä ja sen täytäntöönpanosäännöksissä tarkoitetaan:

- 1) 'valtuutetulla varastonpitäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat valtuuttaneet ansiotoiminnassaan verottomassa varastossa tuottamaan, jalostamaan, pitämään hallussaan, vastaanottamaan tai sieltä lähettämään valmisteveron alaisia tavaroita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä;
- 2) 'jäsenvaltiolla' ja 'jäsenvaltion alueella' yhteisön kunkin jäsenvaltion aluetta, johon sovelletaan perustamissopimusta sen 299 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta kolmansia alueita;
- 3) 'yhteisöllä' ja 'yhteisön alueella' jäsenvaltioiden alueita, sellaisina kuin ne on määritelty 2 kohdassa;

- 4) 'kolmannella alueella' 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja alueita;
- 5) 'kolmannella maalla' jokaista valtiota tai aluetta, johon ei sovelleta perustamissopimusta;
- 6) 'tullisuspensiomenettelyllä tai -järjestelmällä' jotakin asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 säädettyä yhteisön tullialueelle tuotavia muita kuin yhteisötavaroita koskevaa tullivalvontaa, väliaikaista varastointia, vapaa-alueita tai vapaavarastoja koskevaa erityismenettelyä tai jotakin kyseisen asetuksen 84 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua menettelyä;
- 7) 'väliaikaisen verottomuuden järjestelmällä' verojärjestelmää, jota sovelletaan tullisuspensiomenettelyyn tai -järjestelmään kuulumattomien valmisteveron alaisten tavaroiden tuotantoon, jalostukseen, hallussapitoon tai siirtoon väliaikaisesti valmisteverottomina;
- 8) 'valmisteveron alaisten tavaroiden tuonnilla' valmisteveron alaisten tuotteiden saapumista yhteisön alueelle, paitsi jos tavarat on asetettu niiden yhteisön alueelle saapumisen yhteydessä tullisuspensiomenettelyyn tai -järjestelmään, sekä niiden poistumista tullisuspensiomenettelystä tai -järjestelmästä;
- 9) 'rekisteröidyllä vastaanottajalla' sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle määräjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti myöntäneet luvan ansiotoiminnassaan vastaanottaa toisesta jäsenvaltiosta väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä siirtyviä valmisteveron alaisia tavaroita;
- 10) 'rekisteröidyllä lähettäjällä' sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle tuontijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti myöntäneet luvan ansiotoiminnassaan ainoastaan lähettää valmisteveron alaisia tavaroita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä asetuksen (ETY) N:o 2913/92 79 artiklan mukaisen vapaaseen liikkeeseen luovutuksen jälkeen;
- 11) 'verottomalla varastolla' paikkaa, jossa valtuutettu varastonpitäjä ansiotoiminnassaan tuottaa, jalostaa, pitää hallussaan taikka vastaanottaa tai josta tämä lähettää valmisteveron alaisia tavaroita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä sen jäsenvaltion, jossa veroton varasto sijaitsee, toimivaltaisten viranomaisten vahvistamin edellytyksin.
2. Tätä direktiiviä ja 1 artiklassa tarkoitettuja direktiivejä ei sovelleta seuraaviin yhteisön tullialueeseen kuuluviin alueisiin:
- Kanariansaaret;
 - Ranskan merentakaiset departementit;
 - Ahvenanmaa;
 - Kanaalisaaret.
3. Tätä direktiiviä ja 1 artiklassa tarkoitettuja direktiivejä ei sovelleta perustamissopimuksen 299 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan kuuluviin alueisiin eikä seuraaviin muihin yhteisön tullialueen ulkopuolisiin alueisiin:
- Helgolandin saari;
 - Büsingenin alue;
 - Ceuta;
 - Melilla;
 - Livigno;
 - Campione d'Italia;
 - Luganonjärven Italialle kuuluvat vesialueet.
4. Espanja voi ilmoittaa julistuksella, että tätä direktiiviä ja 1 artiklassa tarkoitettuja direktiivejä sovelletaan kaikkien tai tiettyjen 1 artiklassa tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden osalta Kanariansaariin ensimmäisestä päivästä toista tällaisen julistuksen tallettamista seuraavaa kuukautta, jollei niiden äärimmäisen reuna-alueen aseman edellyttämistä mukauttamistoimenpiteistä muuta johdu.
5. Ranska voi ilmoittaa julistuksella, että tätä direktiiviä ja 1 artiklassa tarkoitettuja direktiivejä sovelletaan kaikkien tai tiettyjen 1 artiklassa tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden osalta Ranskan merentakaisiin departementteihin ensimmäisestä päivästä toista tällaisen julistuksen tallettamista seuraavaa kuukautta, jollei niiden äärimmäisen reuna-alueen aseman edellyttämistä mukauttamistoimenpiteistä muuta johdu.
6. Tämän direktiivin säännökset eivät estä Kreikkaa pitämästä voimassa Kreikan perustuslain 105 pykälässä Athos-vuorelle myönnettyä erityisasemaa.

5 artikla

1. Tätä direktiiviä ja 1 artiklassa tarkoitettuja direktiivejä sovelletaan yhteisön alueeseen.

6 artikla

1. Otaen huomioon Ranskan, Italian, Kyproksen ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa tehdyt yleissopimukset ja muut sopimukset Monacon ruhtinaskuntaa, San Marinao, Yhdistyneen kuningaskunnan suvereniteettiin kuuluvia Akrotirin ja Dhekelian tukikohta-alueita sekä Mansaarta ei pidetä tätä direktiiviä sovellettaessa kolmansina maina.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sellaisten valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoja, joiden lähtö- tai määräpaikka on

- a) Monacon ruhtinaskunta, kohdellaan siirtoina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Ranska;
- b) San Marino, kohdellaan siirtoina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Italia;
- c) Yhdistyneen kuningaskunnan suvereniteettiin kuuluvat Akrotirin ja Dhekelian tukikohta-alueet, kohdellaan siirtoina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Kypros;
- d) Mansaari, kohdellaan siirtoina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Yhdistynyt kuningaskunta.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sellaisten valmisteveron alaisten tavaroiden siirrot, joiden lähtö- tai määräpaikka on Jungholz ja Mittelberg (Kleines Walsertal), kohdellaan siirtoina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Saksa.

II LUKU

VEROSAATAVAN SYNTYMINEN, VALMISTEVERON PALAUTUS JA VAPAUTUS VALMISTEVEROSTA

1 JAKSO

Verosaatavan syntymisen aika ja paikka

7 artikla

1. Valmisteverosaatava syntyy siinä jäsenvaltiossa ja siinä ajankohtana, jossa ja jolloin tavarat luovutetaan kulutukseen.

2. Tätä direktiiviä sovellettaessa kulutukseen luovutuksena pidetään:

- a) valmisteveron alaisten tavaroiden poistumista, sääntöjenvastainen poistuminen mukaan lukien, väliaikaisen verottomuuden järjestelmästä;
- b) valmisteveron alaisten tavaroiden hallussapitoa väliaikaisen verottomuuden järjestelmän ulkopuolella, jos valmisteveroa ei ole kannettu yhteisön lainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön asiaa koskevien säännösten nojalla;

c) valmisteveron alaisten tavaroiden tuotantoa, sääntöjenvastainen tuotanto mukaan lukien, väliaikaisen verottomuuden järjestelmän ulkopuolella;

d) valmisteveron alaisten tavaroiden tuontia, sääntöjenvastainen tuonti mukaan lukien, paitsi jos valmisteveron alaiset tavarat asetetaan välittömästi maahantuonnin tapahduttua väliaikaisen verottomuuden järjestelmään.

3. Kulutukseen luovutus tapahtuu:

- a) jäljempänä 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa silloin, kun rekisteröity vastaanottaja vastaanottaa valmisteveron alaiset tavarat;
- b) jäljempänä 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa silloin, kun vastaanottaja vastaanottaa valmisteveron alaiset tavarat;
- c) jäljempänä 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa silloin, kun valmisteveron alaiset tavarat on vastaanotettu suoran luovutuksen paikassa.

4. Väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä olevien valmisteveron alaisten tavaroiden täydellisen tuhoutumisen tai lopullisen menettämisen, joka on tapahtunut tavaroiden luonteesta johtuvan syyn, ennalta-arvaamattoman tapahtuman tai ylivoimaisen esteen seurauksena taikka jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten luvan perusteella, ei katsota olevan kulutukseen luovuttamista.

Tätä direktiiviä sovellettaessa tavaroita pidetään täydellisesti tuhoutuneina tai lopullisesti menetettyinä, kun niitä ei ole enää mahdollista käyttää valmisteveron alaisina tavaroina.

Kyseisten valmisteveron alaisten tavaroiden täydellinen tuhoutuminen tai lopullinen menettäminen on näytettävä toteen sen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, jossa tavarat tuhoutuivat täydellisesti tai ne menetti lopullisesti tai, jos ei ole mahdollista määrittää, missä menettäminen tapahtui, sen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, jossa se havaittiin.

5. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava omat sääntönsä ja edellytyksensä, joiden mukaisesti 4 kohdassa tarkoitettut menetykset määritetään.

8 artikla

1. Valmisteverovelvollinen on

- a) silloin, kun valmisteveron alaiset tuotteet poistuvat 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettusta väliaikaisen verottomuuden järjestelmästä;

- i) valtuutettu varastonpitäjä, rekisteröity vastaanottaja tai muu henkilö, joka poistaa valmisteveron alaiset tavarat tai jonka puolesta ne poistetaan väliaikaisen verottomuuden järjestelmästä, tai jos on kyse sääntöjenvastaisesta poistamisesta verottomasta varastosta, muu henkilö, joka on osallistunut tällaiseen poistamiseen;
- ii) silloin, kun valmisteveron alaisten tavaroiden siirrossa väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä on tapahtunut 10 artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa määritelty sääntöjenvastaisuus, valtuutettu varastonpitäjä, rekisteröity lähettäjä tai muu henkilö tai henkilöt, jotka antoivat 18 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisen vakuuden, tai muu henkilö, joka osallistui sääntöjenvastaiseen poistamiseen ja joka oli tietoinen tai jonka olisi kohtuudella pitänyt olla tietoinen poistamisen sääntöjenvastaisuudesta;
- b) edellä 7 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun valmisteveron alaisten tavaroiden hallussapidon osalta valmisteveron alaisia tavaroita hallussa pitävä henkilö tai muut niiden hallussapitoon osallistuvat henkilöt;
- c) edellä 7 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun valmisteveron alaisten tavaroiden tuotannon osalta valmisteveron alaisia tavaroita tuottava henkilö tai sääntöjenvastaisen tuotannon osalta muut niiden tuotantoon osallistuvat henkilöt;
- d) edellä 7 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetun valmisteveron alaisten tavaroiden tuonnin osalta henkilö, joka antaa valmisteveron alaisista tavaroista ilmoituksen tai jonka puolesta tavaroista annetaan ilmoitus tuonnin yhteydessä, tai sääntöjenvastaisen tuonnin osalta muut tuontiin osallistuvat henkilöt.

2. Jos yhtä valmisteverovelkaa kohti on useita verovelvollisia, näiden on maksettava valmisteverovelka yhteisvastuullisesti.

9 artikla

Sovelletaan sellaisia verosaatavan syntymistä koskevia edellytyksiä ja verokantaa, jotka ovat voimassa verosaatavan syntymispäivänä siinä jäsenvaltiossa, jossa tavarat luovutetaan kulutukseen.

Valmistevero on kannettava ja perittävä sekä tapauksen mukaan palautettava tai peruutettava kunkin jäsenvaltion vahvistamaa menettelyä noudattaen. Jäsenvaltioiden on sovellettava samoja menettelyjä kotimaisiin tavaroihin ja muista jäsenvaltioista peräisin oleviin tavaroihin.

10 artikla

1. Jos valmisteveron alaisia tavaroita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä siirrettäessä on tapahtunut sääntöjenvastaisuus, joka johtaa niiden kulutukseen luovuttamiseen 7 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, kulutukseen luovuttaminen tapahtuu siinä jäsenvaltiossa, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui.

2. Jos valmisteveron alaisia tavaroita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä siirrettäessä on havaittu sääntöjenvastaisuus, joka johtaa niiden kulutukseen luovuttamiseen 7 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja jos ei ole mahdollista määrittää, missä sääntöjenvastaisuus tapahtui, sen katsotaan tapahtuneen siinä jäsenvaltiossa sinä ajankohtana, jona se havaittiin.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sen jäsenvaltion, jossa tavarat on luovutettu kulutukseen tai niiden katsotaan tulleen luovutetuiksi kulutukseen, toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat asiasta lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

4. Jos valmisteveron alaiset tavarat, jotka liikkuvat väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä, eivät ole saapuneet määräaikaansa eikä siirron aikana ole havaittu sääntöjenvastaisuutta, joka johtaa niiden kulutukseen luovuttamiseen 7 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, sääntöjenvastaisuuden katsotaan tapahtuneen lähtöjäsenvaltiossa siirron alkaessa, ellei neljän kuukauden kuluessa 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti siirron alkamisesta osoiteta lähtöjäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että siirto on päättynyt 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tai osoiteta paikkaa, jossa sääntöjenvastaisuus on tapahtunut.

Jos 18 artiklassa säädetyn vakuuden antanut henkilö ei ole tiennyt tai ei ole voinut tietää, että tavarat eivät ole saapuneet määränpäähän, hänellä on siitä lukien, kun lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toimittivat tämän tiedon, yksi kuukausi aikaa osoittaa siirron päättyneen 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai osoittaa paikka, jossa sääntöjenvastaisuus on tapahtunut.

5. Jos kuitenkin 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa kolmen vuoden kuluessa 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti siirron alkamispäivästä saadaan selville, missä jäsenvaltiossa sääntöjenvastaisuus todella tapahtui, sovelletaan 1 kohdan säännöksiä.

Tällöin sen jäsenvaltion, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui, toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta sen jäsenvaltion, jossa valmisteverosaatava on kannettu, toimivaltaisille viranomaisille, ja nämä palauttavat tai peruuttavat veron heti, kun on saatu todiste valmisteveron kantamisesta toisessa jäsenvaltiossa.

6. Tässä artiklassa 'sääntöjenvastaisuudella' tarkoitetaan sellaista muuta kuin 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tilannetta, joka syntyy väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä olevien valmisteveron alaisten tavaroiden siirron aikana ja jonka johdosta kyseisten tavaroiden siirto tai sen osa ei ole päättynyt 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2 JAKSO

Palautus ja peruutus

11 artikla

Sen jäsenvaltion, jossa tavarat luovutettiin kulutukseen, toimivaltaiset viranomaiset voivat 33 artiklan 6 kohdassa, 36 artiklan 5 kohdassa ja 38 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tapausten sekä 1 artiklassa tarkoitetuissa direktiiveissä säädettyjen tapausten lisäksi asianomaisen henkilön pyynnöstä palauttaa tai peruuttaa kulutukseen luovutettujen valmisteveron alaisten tavaroiden valmisteveron tietyissä jäsenvaltioiden määräämissä tilanteissa ja niiden edellytysten mukaisesti, jotka jäsenvaltiot säätävät veron kiertämisen tai väärinkäytösten estämiseksi.

Palautus tai peruutus ei saa johtaa muihin kuin 12 artiklassa tai 1 artiklassa mainituissa direktiiveissä säädettyihin vapautuksiin.

3 JAKSO

Vapautukset

12 artikla

1. Valmisteveron alaiset tavarat on vapautettava valmisteverosta, jos ne on tarkoitettu:

- a) käytettäväksi diplomaatti- tai konsulisuhteiden perusteella;
- b) kansainvälisten järjestöjen, jotka isäntjäsenvaltion viranomaiset ovat sellaisiksi tunnustaneet, sekä näiden järjestöjen jäsenten käyttöön, näiden järjestöjen kansainvälisissä perustamissopimuksissa tai niiden toiminnan kotipaikkaa koskeissa sopimuksissa määrättyin rajoituksin ja edellytyksin;
- c) Pohjois-Atlantin sopimuksen sopimusvaltion, joka ei ole se jäsenvaltio, jossa valmisteverosaatava on syntynyt, asevoimien käyttöön tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön taikka niiden messien tai kanttiinien tarpeisiin;
- d) 16 päivänä elokuuta 1960 allekirjoitetun Kyproksen tasavallan perustamissopimuksen nojalla Kyprokseen sijoitettujen Yhdistyneen kuningaskunnan asevoimien tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön taikka niiden messien tai kanttiinien tarpeisiin;
- e) kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyyn sopimukseen perustuvaan kulutukseen, jos tällainen so-

pimus on hyväksyttävä tai sallittu arvonlisäverosta vapauttamisen kannalta.

2. Vapautuksiin on sovellettava isäntjäsenvaltion vahvistamia edellytyksiä ja rajoituksia. Jäsenvaltiot voivat myöntää vapautuksen valmisteveron palautuksena.

13 artikla

1. Edellä 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle vastaanottajalle luovutettaviksi tarkoitettujen väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä liikkuvien valmisteveron alaisten tavaroiden mukana on seurattava verovapautustodistus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 21 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2. Komissio vahvistaa 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen verovapautustodistuksen muodon ja sisällön.

3. Jäljempänä 21–27 artiklassa säädettyjä menettelyjä ei sovelleta väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä olevien valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoihin 12 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuille asevoimille, jos niihin sovelletaan suoraan Pohjois-Atlantin sopimukseen perustuvaa menettelyä.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että 21–27 artiklassa tarkoitettua menettelyä sovelletaan kyseisiin siirtoihin silloin, kun ne tapahtuvat kokonaisuudessaan niiden alueella tai, asianomaisten jäsenvaltioiden niin sopiessa, niiden alueiden välillä.

14 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa valmisteverosta sellaiset verovapaiden myymälöiden luovuttamat valmisteveron alaiset tavarat, jotka lentäen tai meritse kolmannelle alueelle tai kolmanteen maahan matkustava matkustaja kuljettaa henkilökohtaisissa matkatavaroissaan.

2. Ilma-aluksessa lennon aikana tai vesialuksella merimatkan aikana kolmannelle alueelle tai kolmanteen maahan matkustettaessa luovutettuja tavaroita on kohdeltava samalla tavoin kuin verovapaiden myymälöiden luovuttamia tavaroita.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta 1 ja 2 kohdassa säädettyjä verovapautuksia sovelletaan siten, että veron kiertäminen, veron välttäminen ja muut väärinkäytökset estetään.

4. Jäsenvaltiot, joilla on 1 päivänä heinäkuuta 2008 verovapaita myymälöitä muualla kuin lentoasemilla tai satamissa, voivat 1 päivään tammikuuta 2017 saakka vapauttaa valmisteverosta sellaiset kyseisten myymälöiden luovuttamat valmisteveron alaiset tavarat, jotka kolmannelle alueelle tai kolmanteen maahan matkustava matkustaja kuljettaa henkilökohtaisissa matkatavaroissaan.

5. Tässä artiklassa tarkoitetaan:

- a) 'verovapaalla myymälällä' lentoasemalla tai satamassa sijaitsevaa liikettä, joka täyttää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten erityisesti 3 kohdan mukaisesti vahvistamat edellytykset;
- b) 'kolmannelle alueelle tai kolmanteen maahan matkustavalla matkustajalla' matkustajaa, jolla on hallussaan ilma- tai merikuljetusasiakirja, jossa mainitaan lopullisena määräpaikkana kolmannella alueella tai kolmannessa maassa sijaitseva lentoasema tai satama.

III LUKU

TUOTANTO, JALOSTUS JA HALLUSSAPITO

15 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on määrättävä valmisteveron alaisten tavaroiden tuotantoa, jalostusta ja hallussapitoa koskevat sääntönsä tämän direktiivin mukaisesti.

2. Valmisteveron alaisten tavaroiden, joista valmisteveroa ei ole maksettu, tuotannon, jalostuksen ja hallussapidon on tapahduttava verottomassa varastossa.

16 artikla

1. Valtuutetun varastonpitäjän on saatava verottoman varaston perustamiseen ja pitämiseen lupa sen jäsenvaltion, jossa veroton varasto sijaitsee, toimivaltaisilta viranomaisilta.

Luvan edellytyksenä on, että ne ehdot, joita viranomaisilla on oikeus säätää veron kiertämisen tai väärinkäytösten estämiseksi, täytyvät.

2. Valtuutettu varastonpitäjä on velvollinen:

- a) antamaan tarvittaessa vakuuden valmisteveron alaisten tavaroiden tuotantoon, jalostukseen ja hallussapitoon liittyvien riskien kattamiseksi;
- b) noudattamaan sen jäsenvaltion, jonka alueella veroton varasto sijaitsee, määräämiä velvoitteita;
- c) pitämään kunkin verottoman varaston osalta kirjaa valmisteveron alaisten tavaroiden varastoista ja siirroista;
- d) sijoittamaan kaikki väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä siirrettävät valmisteveron alaiset tavarat verottomaan varas-

toonsa ja merkitsemään ne kirjanpitoonsa siirron päätyttyä, paitsi jos sovelletaan 17 artiklan 2 kohtaa;

- e) suostumaan valvontaan ja varastojen tarkastuksiin.

Verottomalle varastolle luvan myöntäneen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava a alakohdassa tarkoitettua vakuutta koskevat ehdot.

IV LUKU

VALMISTEVERON ALAISTEN TAVAROIDEN VÄLIAIKAISESTI VEROTTOMAT SIIRROT

1 JAKSO

Yleiset säännökset

17 artikla

1. Valmisteveron alaisia tavaroita voidaan siirtää väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä yhteisön alueella, myös silloin, kun tavarat siirretään kolmannen maan tai kolmannen alueen kautta:

- a) verottomasta varastosta:

i) toiseen verottomaan varastoon;

ii) rekisteröidylle vastaanottajalle;

iii) 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun paikkaan, jossa valmisteveron alaiset tavarat poistuvat yhteisön alueelta;

iv) 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle vastaanottajalle, jos tavarat lähetetään toisesta jäsenvaltiosta;

- b) tuontipaikasta johonkin a alakohdassa tarkoitettuun määräpaikkaan, jos kyseiset tavarat lähettää rekisteröity lähettäjä.

Tässä artiklassa 'tuontipaikalla' tarkoitetaan paikkaa, jossa tavarat ovat silloin, kun ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen asetuksen (ETY) N:o 2913/92 79 artiklan mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdassa ja 1 kohdan b alakohdassa säädetään, ja muulloin kuin 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa määrjäjäsenvaltio voi vahvistamiensa edellytysten mukaisesti sallia valmisteveron alaisten tavaroiden siirron väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä alueellaan sijaitsevaan suoran luovutuksen paikkaan, jonka määrjäjäsenvaltion valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja on nimennyt.

Edellä mainitulla valtuutetulla varastonpitäjällä tai rekisteröidyllä vastaanottajalla on velvollisuus antaa 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vastaanottoraportti.

3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa sovelletaan myös siirtoihin, jotka koskevat sellaisia valmisteveron alaisia tavaroita, joilla on nollaverokanta ja joita ei ole luovutettu kulutukseen.

18 artikla

1. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vahvistamiensa edellytysten mukaisesti vaadittava, että väliaikaisesti valmisteverottomaan siirtoon liittyvät riskit on katettava vakuudella, jonka antaa lähettävä valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity lähettäjä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti sallia, että 1 kohdassa tarkoitettun vakuuden antaa kuljettaja tai liikenteenharjoittaja, valmisteveron alaisten tavaroiden omistaja, vastaanottaja tai kaksi tai useampi näistä henkilöistä ja 1 kohdassa mainituista henkilöistä yhdessä.

3. Vakuuden on oltava voimassa kaikkialla yhteisössä. Jäsenvaltioiden on vahvistettava vakuutta koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

4. Lähtöjäsenvaltio voi vapauttaa velvollisuudesta antaa vakuus seuraavista valmisteveron alaisten tavaroiden siirroista väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä:

- a) kokonaan kyseisen jäsenvaltion alueella tapahtuvat siirrot;
- b) energiatuotteiden siirrot yhteisössä meritse tai kiinteän putken kautta, edellyttäen että muut asianomaiset jäsenvaltiot suostuvat tähän vapautukseen.

19 artikla

1. Rekisteröity vastaanottaja ei saa pitää hallussaan eikä lähettää väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä valmisteveron alaisia tavaroita.

2. Rekisteröidyn vastaanottajan on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) ennen valmisteveron alaisten tavaroiden lähettämistä sen on annettava vakuus valmisteveron maksamisesta määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vahvistamia ehtoja noudattaen;
- b) sen on merkittävä väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä vastaanotetut valmisteveron alaiset tavarat kirjanpitoonsa siirron päätyttyä;

c) sen on suostuttava tarkastuksiin, jotta määräjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistaa, että tavarat on tosiasiallisesti vastaanotettu.

3. Jos rekisteröity vastaanottaja vastaanottaa valmisteveron alaisia tavaroita vain satunnaisesti, 4 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu lupa on rajattava koskemaan valmisteveron alaisten tavaroiden tiettyä määrää, yhtä lähettäjä ja tiettyä ajanjaksoa. Jäsenvaltiot voivat rajata luvan koskemaan yhtä siirtoa.

20 artikla

1. Valmisteveron alaisten tuotteiden siirto väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä alkaa tämän direktiivin 17 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa silloin, kun valmisteveron alaiset tavarat poistuvat lähettävästä verottomasta varastosta, ja sen 17 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa silloin, kun ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen asetuksen (ETY) N:o 2913/92 79 artiklan mukaisesti.

2. Valmisteveron alaisten tavaroiden siirto väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä päättyy 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iv alakohdassa ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa silloin, kun vastaanottaja on vastaanottanut valmisteveron alaiset tavarat, ja 17 artiklan 1 kohdan a kohdan iii alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa silloin, kun tavarat ovat poistuneet yhteisön alueelta.

2 JAKSO

Valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti verottomissa siirroissa noudatettava menettely

21 artikla

1. Valmisteveron alaisten tavaroiden siirron katsotaan tapahtuvan väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä vain, jos se tapahtuu 2 ja 3 kohdan mukaisesti laadittua sähköistä hallinnollista asiakirjaa käyttäen.

2. Tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa lähettäjän on toimitettava sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnos lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille käyttäen päätöksen N:o 1152/2003/EY 1 artiklassa tarkoitettua tietokoneistettua järjestelmää, jäljempänä "tietokoneistettu järjestelmä".

3. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä sähköinen tarkastus sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnoksessa oleville tiedoille.

Jos tiedot eivät ole oikein, lähettäjälle on ilmoitettava asiasta viipymättä.

Jos tiedot ovat oikein, lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava asiakirjalle yksilöivä hallinnollinen viitekoodi ja ilmoitettava se lähettäjälle.

4. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iv alakohdassa, 1 kohdan b alakohdassa sekä 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa toimitettava sähköinen hallinnollinen asiakirja viipymättä määräjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, joiden on toimitettava se edelleen vastaanottajalle, jos tämä on valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja.

Jos valmisteveron alaiset tavarat on tarkoitettu lähtöjäsenvaltioon sijoitautuneelle valtuutetulle varastonpitäjälle, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava sähköinen hallinnollinen asiakirja suoraan kyseiselle varastonpitäjälle.

5. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tämän direktiivin 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa toimitettava sähköinen hallinnollinen asiakirja toimivaltaisille viranomaisille siinä jäsenvaltiossa, jossa vienti-ilmoitus annetaan asetuksen (ETY) N:o 2913/92 161 artiklan 5 kohdan mukaisesti (jäljempänä 'vientijäsenvaltio'), jos kyseinen jäsenvaltio on eri kuin lähtöjäsenvaltio.

6. Lähettäjän on toimitettava valmisteveron alaisten tavaroiden mukana seuraavalle henkilölle paperituloste sähköisestä hallinnollisesta asiakirjasta tai muu kaupallinen asiakirja, jossa mainitaan selkeästi havaittavalla tavalla yksilöivä hallinnollinen viitekoodi. Tämä asiakirja on voitava pyydettyessä esittää toimivaltaisille viranomaisille koko väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tapahtuvan siirron ajan.

7. Lähettäjä voi peruuttaa sähköisen hallinnollisen asiakirjan niin kauan kuin siirto ei ole alkanut 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

8. Lähettäjä voi muuttaa määräpaikkaa väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmässä tapahtuvan siirron aikana käyttämällä tietokoneistettua järjestelmää sekä esittää uuden määräpaikan, jonka on oltava jokin 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tai soveltuviin tilanteisiin 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista määräpaikoista.

22 artikla

1. Kun on kyse väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmässä tapahtuvista energiatuotteiden siirroista meritse tai sisävesitse sellaiselle vastaanottajalle, joka ei ole tarkasti tiedossa silloin, kun lähettäjä antaa 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnoksen, lähtöjäsenvaltion

toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa lähettäjälle luvan jättää vastaanottajaa koskevat tiedot pois asiakirjasta.

2. Lähettäjän on toimitettava lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille 21 artiklan 8 kohdassa mainittua menettelyä noudattaen vastaanottajaa koskevat tiedot heti kun ne ovat tiedossa ja viimeistään siirron päätyttyä.

23 artikla

Lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia kyseisen jäsenvaltion vahvistamin edellytyksin, että lähettäjä jakaa energiatuotteiden väliaikaisesti valmisteverottoman siirron kahdeksi tai useammaksi siirroksi, kunhan:

- 1) valmisteveron alaisten tavaroiden kokonaismäärä ei muutu;
- 2) jakaminen suoritetaan tällaisen menettelyn sallivan jäsenvaltion alueella;
- 3) kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan paikka, jossa jakaminen suoritetaan.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, sallivatko ne siirtojen jakamisen niiden alueella ja millä edellytyksin. Komissio toimittaa nämä tiedot muille jäsenvaltioille.

24 artikla

1. Vastaanotettuaan valmisteveron alaiset tavarat jossakin 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii tai iv alakohdassa tai 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa määräpaikassa vastaanottajan on viipymättä ja viimeistään viiden työpäivän kuluttua siirron päättymisestä, lukuun ottamatta toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä asianmukaisesti perusteltuja tapauksia, annettava tietokoneistettua järjestelmää käyttäen raportti tavaroiden vastaanottamisesta (jäljempänä 'vastaanottoraportti').

2. Määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on määrättävä menettelyt, joita noudattaen 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vastaanottajien esittävät tavaroiden vastaanottoraportin.

3. Määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava vastaanottoraportissa olevat tiedot sähköisesti.

Jos tiedot eivät ole oikein, vastaanottajalle on ilmoitettava asiasta viipymättä.

Mikäli nämä tiedot ovat oikein, määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava vastaanottajalle vastaanotto-raportin rekisteröinti ja lähetettävä raportti lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

4. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vastaanottoraportti lähettäjälle. Jos lähetys- ja määräpaikka sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vastaanottoraportti suoraan lähettäjälle.

25 artikla

1. Tämän direktiivin 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja tarvittaessa kyseisen artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa vientijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on laadittava vientiraportti tietyistä yhteisön tullikooduksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽¹⁾ 793 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen poistumistullitoimipaikan tai sen toimipaikan, jossa tämän direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen muo-dollisuudet on suoritettu, antaman vahvistuksen perusteella, jossa todistetaan, että valmisteveron alaiset tavarat ovat poistuneet yhteisön alueelta.

2. Vientijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava 1 kohdassa mainitussa vahvistuksessa olevat tiedot sähköisesti. Kun tiedot on tarkastettu ja mikäli lähtöjäsenvaltio on eri kuin vientijäsenvaltio, vientijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on lähetettävä vientiraportti lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

3. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vientiraportti lähettäjälle.

26 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 21 artiklan 1 kohdassa säädetään, jos tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä lähtöjäsenvaltiossa, lähettäjä voi aloittaa valmisteveron alaisten tavaroiden siirron väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä sillä edellytyksellä, että

- a) tavaroiden mukana seuraa paperille laadittu asiakirja, jossa on samat tiedot kuin 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnoksessa;
- b) hän ilmoittaa asiasta lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ennen siirron alkamista.

Lähtöjäsenvaltio voi myös vaatia ennen siirron alkamista jäljennöstä a alakohdassa mainitusta asiakirjasta, tuohon jäljennökseen sisältyvien tietojen tarkastamista ja asianmukaista

selvitystä syystä, jonka vuoksi tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytössä, jos se johtuu lähettäjältä.

2. Lähettäjän on annettava sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnos 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kun tietokoneistettu järjestelmä tulee uudelleen käyttöön.

Heti kun sähköisessä hallinnollisessa asiakirjassa olevat tiedot on hyväksytty 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kyseinen asiakirja korvaa tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainitun paperille laaditun asiakirjan. Tällöin sovelletaan 21 artiklan 4 ja 5 kohtaa sekä 24 ja 25 artiklaa soveltuvin osin.

3. Niin kauan kuin sähköisessä hallinnollisessa asiakirjassa olevia tietoja ei ole hyväksytty, siirron katsotaan tapahtuvan väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä 1 kohdan a alakohdassa mainitun paperille laaditun asiakirjan mukaisena.

4. Lähettäjän on säilytettävä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua paperille laaditun asiakirjan jäljennös kirjainpidossaan.

5. Jos tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä lähtöjäsenvaltiossa, lähettäjä toimittaa 21 artiklan 8 kohdassa tai 23 artiklassa tarkoitettuja tietoja muita viestintäkeinoja käyttäen. Lähettäjän on tässä tarkoituksessa ilmoitettava asiasta lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ennen kuin määräpaikka muuttuu tai siirto jaetaan. Tämän artiklan 2–4 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

27 artikla

1. Jos 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iv alakohdassa, 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vastaanottoraporttia ei voida antaa kyseisessä artiklassa säädettyssä määräajassa valmisteveron alaisten tavaroiden siirron päätyttyä joko siksi, että määräjäsenvaltiossa ei ole käytettävissä tietokoneistettua järjestelmää, tai siksi, että 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tapauksessa 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä ei vielä ole saatettu päätökseen, vastaanottajan on asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta annettava määräjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille paperille laadittu asiakirja, jossa on samat tiedot kuin vastaanottoraportissa ja jossa todistetaan, että siirto on päättynyt.

Määräjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset lähettävät ensimmäisessä alakohdassa mainitun paperille laaditun asiakirjan jäljennöksen lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jotka toimittavat sen lähettäjälle tai säilyttävät sen hänen saatavillaan, paitsi jos vastaanottaja pystyy antamaan 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vastaanottoraportin tietokoneistetun järjestelmän kautta pikaisesti tai jos on kyse asianmukaisesti perustellusta tapauksesta.

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

Heti kun tietokoneistettu järjestelmä on jälleen käytettävissä määräjäsenvaltiossa tai kun 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut menettelyt on saatettu päätökseen, vastaanottaja antaa 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti vastaanottoraportin. Tällöin sovelletaan 24 artiklan 3 ja 4 kohtaa soveltuvin osin.

2. Jos 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettua tapauksessa 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vientiraporttia ei voida esittää valmisteveron alaisten tavaroiden siirron päätyttyä joko siksi, että vientijäsenvaltiossa ei ole käytettävissä tietokoneistettua järjestelmää, tai siksi, että 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tilanteessa 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä ei vielä ole saatettu päätökseen, vientijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset lähettävät lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille paperille laaditun asiakirjan, jossa on samat tiedot kuin vientiraportissa ja jossa todistetaan, että siirto on päättynyt, paitsi jos 25 artiklan 1 kohdan mukainen vientiraportti voidaan toimittaa tietokoneistetun järjestelmän kautta pikaisesti tai jos on kyse asianmukaisesti perustellusta tapauksesta.

Lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toimittavat lähettäjälle jäljennöksen ensimmäisessä alakohdassa mainitusta paperille laaditusta asiakirjasta tai säilyttävät sen hänen saatavillaan.

Heti kun tietokoneistettu järjestelmä tulee jälleen käyttöön vientijäsenvaltiossa tai kun 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut menettelyt on saatettu päätökseen, vientijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset lähettävät 25 artiklan 1 kohdan mukaisen vientiraportin. Tällöin sovelletaan 25 artiklan 2 ja 3 kohtaa soveltuvin osin.

28 artikla

1. Sen estämättä, mitä 27 artiklassa säädetään, 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vastaanottoraportti tai 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vientiraportti ovat todiste siitä, että valmisteveron alaisten tavaroiden siirto on päättynyt 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos vastaanotto- tai vientiraporttia ei ole muista kuin 27 artiklassa mainituista syistä, vaihtoehtoisena näyttönä valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tapahtuneen siirron päättymisestä voidaan 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iv alakohdassa, 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa esittää asianmukaisiin todisteisiin perustuva määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten antama vahvistus, jonka mukaan lähetetyt valmisteveron alaiset tavarat ovat saapuneet niille ilmoitettuun määräpaikkaan, tai, kun kyse on 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettua tapauksesta, voidaan esittää sen jäsenvaltion, jossa poistumistullitoimipaikka sijaitsee, toimivaltaisten viranomaisten antama vahvistus, jonka mukaan valmisteveron alaiset tavarat ovat poistuneet yhteisön alueelta.

Vastaanottajan antama asiakirja, jossa on samat tiedot kuin vastaanottoraportissa tai vientiraportissa, on ensimmäisen alakohdan mukainen asianmukainen todiste.

Kun lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet asianmukaiset todisteet, he päättävät siirron tietokoneistetussa järjestelmässä.

29 artikla

1. Komissio toteuttaa 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti toimenpiteitä määrättääkseen:

a) rakenteen ja sisällön niille viesteille, joita valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tapahtuvassa siirrosta osallisina olevien henkilöiden ja toimivaltaisten viranomaisten on 21–25 artiklaa sovellettaessa vaihdettava keskenään;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen viestien vaihtoa koskevat säännöt ja menettelyt;

c) 26 ja 27 artiklassa tarkoitettujen paperille laadittujen asiakirjojen rakenteen.

2. Kunkin jäsenvaltion on määritettävä tilanteet, joissa tietokoneistetun järjestelmän voidaan katsoa olevan poissa käytöstä, ja näissä tilanteissa noudatettavat säännöt ja menettelyt 26 ja 27 artiklan mukaisesti ja niitä sovellettaessa.

3 JAKSO

Yksinkertaistetut menettelyt

30 artikla

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa yksinkertaistettuja menettelyjä, jotka koskevat niitä valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tapahtuvia siirtoja, jotka tapahtuvat kokonaisuudessaan niiden alueella, mukaan lukien mahdollisuus olla säätämättä tällaisten siirtojen sähköistä valvontaa pakolliseksi.

31 artikla

Asianomaiset jäsenvaltiot voivat vahvistaa keskinäisellä sopimuksella ja niiden kaikkien hyväksymin edellytyksin yksinkertaistettuja menettelyjä, joita sovelletaan kahden tai useamman jäsenvaltion alueiden välillä usein ja säännöllisesti tapahtuviin valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoihin väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä.

Tämä säännös käsittää myös kiinteitä putkijohtoja pitkin tapahtuvat siirrot.

V LUKU

KULUTUKSEEN LUOVUTETTUIEN VALMISTEVERON ALAISTEN TAVAROIDEN SIIRTO JA VEROTUS

1 JAKSO

Yksityishenkilöiden hankinnat

32 artikla

1. Yksityishenkilön omaan käyttöönsä hankkimien ja yhdestä jäsenvaltiosta toiseen itse kuljettamien valmisteveron alaisten tavaroiden valmistevero kannetaan ainoastaan jäsenvaltiossa, josta valmisteveron alaiset tavarat hankitaan.

2. Sen määrittämiseksi, onko 1 kohdassa tarkoitettujen valmisteveron alaiset tavarat tarkoitettu yksityishenkilön omaan käyttöön, jäsenvaltioiden on otettava huomioon erityisesti seuraavat seikat:

- a) valmisteveron alaisten tavaroiden haltijan kaupallinen asema ja hallussapidon syyt;
- b) valmisteveron alaisten tavaroiden sijaintipaikka tai tarvittaessa käytetty kuljetusmuoto;
- c) valmisteveron alaisia tavaroita koskevat asiakirjat;
- d) valmisteveron alaisten tavaroiden luonne;
- e) valmisteveron alaisten tavaroiden määrä.

3. Jäsenvaltiot voivat 2 artiklan e alakohdan soveltamiseksi vahvistaa yksinomaan näyttöä varten ohjetasot. Näiden ohjetasojen on oltava vähintään seuraavat:

a) valmistettu tupakka:

- savukkeet: 800 kappaletta
- pikkusikarit (sikarit, joiden enimmäispaino on 3 grammaa kappaleelta): 400 kappaletta
- sikarit: 200 kappaletta
- piippu- ja savuketupakka: 1,0 kilogrammaa;

b) alkoholijuomat:

- alkoholipitoiset juomat: 10 litraa
- välituotteet: 20 litraa

— viinit: 90 litraa (joista enintään 60 litraa kuohuviinejä)

— oluet: 110 litraa.

4. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että hankittaessa kivennäisöljyjä, jotka on jo luovutettu kulutukseen toisessa jäsenvaltiossa, valmisteverosaatava syntyy jäsenvaltiossa, jossa kulutus tapahtuu, jos yksityishenkilöt tai muut heidän puolestaan kuljettavat nämä tuotteet poikkeuksellisilla kuljetustavoilla.

Tätä kohtaa sovellettaessa ”poikkeuksellisena kuljetustapana” on pidettävä moottoripolttoaineiden kuljetusta muutoin kuin ajoneuvojen polttoainesäiliöissä tai asianmukaisissa varapolttoainesäiliöissä sekä nestemäisten lämmityspolttoaineiden kuljetusta muutoin kuin ammattimaisten elinkeinonharjoittajien puolesta käytettävissä säiliöautoissa.

2 JAKSO

Hallussapito toisessa jäsenvaltiossa

33 artikla

1. Jos yhdessä jäsenvaltiossa kulutukseen jo luovutettuja valmisteveron alaisia tavaroita pidetään hallussa kaupallisessa tarkoituksessa toisessa jäsenvaltiossa niiden siellä tapahtuvaa luovuttamista tai käyttöä varten, niistä on kannettava valmisteveroa, ja valmisteverosaatava syntyy kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 36 artiklan 1 kohdan soveltamista.

Tätä artiklaa sovellettaessa ’hallussapidolla kaupallisessa tarkoituksessa’ tarkoitetaan sitä, että henkilö, joka on muu kuin yksityishenkilö, pitää hallussaan valmisteveron alaisia tavaroita, tai sitä, että yksityishenkilö pitää kyseisiä tavaroita hallussaan ja kuljettaa niitä muuta kuin omaa käyttöönsä varten 32 artiklan mukaisesti.

2. Niitä valmisteverosaatavan syntymistä koskevia edellytyksiä ja sitä valmisteverokantaa sovelletaan, jotka ovat voimassa verosaatavan syntymispäivänä kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa.

3. Syntyneen valmisteverosaatavan on velvollinen maksamaan 1 kohdassa mainituista tapauksista riippuen henkilö, joka luovuttaa tavarat tai pitää hallussaan luovutukseen tarkoitettuja tavaroita tai jolle tavarat luovutetaan toisessa jäsenvaltiossa.

4. Jos yhdessä jäsenvaltiossa kulutukseen jo luovutettuja valmisteveron alaisia tavaroita siirretään yhteisössä kaupallisissa tarkoituksissa, kyseisiä tavaroita ei katsota pidettävän hallussa näissä tarkoituksissa ennen kuin ne saapuvat määräjäsenvaltioon, edellyttäen että niiden siirtoon sovelletaan 34 artiklan muodollisuuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 38 artiklan soveltamista.

5. Sellaisessa vesi- tai ilma-aluksessa, joka tekee meri- tai lentomatkoja kahden jäsenvaltion välillä, olevia valmisteveron alaisia tavaroita, jotka eivät ole myytävänä, kun vesi- tai ilma-alus on jommankumman jäsenvaltion alueella, ei katsota pidettävän hallussa kaupallisissa tarkoituksissa kyseisessä jäsenvaltiossa.

6. Valmistevero on pyynnöstä palautettava tai peruutettava siinä jäsenvaltiossa, jossa kulutukseen luovuttaminen tapahtui, kun toisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että valmisteverosaatava on syntynyt ja kannettu tässä jäsenvaltiossa.

34 artikla

1. Valmisteveron alaisia tavaroita siirretään 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa eri jäsenvaltioiden alueiden välillä käyttäen saateasiakirjaa, joka sisältää 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjan keskeiset tiedot.

Komissio hyväksyy 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteet saateasiakirjan muodon ja sisällön vahvistamiseksi.

2. Edellä 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

- a) toimitettava ennen tavaroiden lähetystä ilmoitus määräjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja annettava vakuus valmisteveron maksamisesta;
- b) maksettava määräjäsenvaltion valmistevero kyseisen jäsenvaltion määräämien menettelyjen mukaisesti;
- c) suostuttava tarkastuksiin, joilla määräjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistua siitä, että valmisteveron alaiset tavarat on tosiasiallisesti vastaanotettu ja niistä kannettava valmistevero on maksettu.

Määräjäsenvaltio voi määrittämässään tilanteissa ja määrittämälleen edellytyksillä yksinkertaistaa a alakohdassa mainittuja vaatimuksia tai myöntää niistä poikkeuksia. Tällöin sen on ilmoitettava asiasta komissiolle, joka ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

35 artikla

1. Jos jäsenvaltiossa kulutukseen jo luovutettuja valmisteveron alaisia tavaroita siirretään samassa jäsenvaltiossa sijaitsevaan määräpaikkaan toisen jäsenvaltion alueen kautta, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

- a) siirron on tapahduttava 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla saateasiakirjalla ja siinä on käytettävä asianmukaista reittiä;
- b) lähettäjän on ennen valmisteveron alaisten tavaroiden lähettämistä annettava ilmoitus lähtöpaikan toimivaltaisille viranomaisille;
- c) vastaanottajan on todistettava, että tämä on vastaanottanut tavarat määräpaikan toimivaltaisten viranomaisten vahvistamien sääntöjen mukaisesti;
- d) lähettäjän ja vastaanottajan on suostuttava tarkastuksiin, jotta niiden omat toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistua siitä, että tavarat on tosiasiallisesti vastaanotettu.

2. Jos valmisteveron alaisia tavaroita siirretään usein ja säännöllisesti 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä noudattaen, kyseiset jäsenvaltiot voivat yhteisellä sopimuksella ja määrittämälleen edellytyksillä yksinkertaistaa 1 kohdassa mainittuja vaatimuksia.

3 JAKSO

Etämyynti

36 artikla

1. Valmistevero kannetaan määräjäsenvaltiossa sellaisista yhdessä jäsenvaltiossa kulutukseen jo luovutetuista valmisteveron alaisista tavaroista, jotka toiseen jäsenvaltioon sijoitautunut muu kuin valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja, joka ei harjoita itsenäistä taloudellista toimintaa, on ostanut ja jotka myyjä tai joku tämän puolesta on suoraan tai välillisesti lähettänyt tai kuljettanut toiseen jäsenvaltioon.

Tässä artiklassa 'määräjäsenvaltiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, jonne lähetys tai kuljetus saapuu.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa valmisteverosaatava syntyy määräjäsenvaltiossa, kun valmisteveron alaiset tavarat luovutetaan. Tällöin sovelletaan niitä valmisteverosaatavan syntymistä koskevia edellytyksiä ja sitä valmisteverokantaa, jotka ovat voimassa verosaatavan syntymispäivänä.

Valmistevero on maksettava määräjäsenvaltion vahvistamaa menettelyä noudattaen.

3. Myyjä on velvollinen maksamaan valmisteveron määräjäsenvaltiossa.

Määräjäsenvaltio voi kuitenkin määrätä, että verovelvollinen on määräjäsenvaltioon sijoittautunut veroedustaja, jonka tuon jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet, tai, jos myyjä ei ole noudattanut 4 kohdan a alakohdan säännöstä, valmisteveron alaisten tavaroiden vastaanottaja.

4. Myyjän tai veroedustajan on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) rekisteröidyttävä ennen valmisteveron alaisten tavaroiden lähettämistä ja annettava vakuus siitä, että valmistevero maksetaan erityisesti nimetyssä toimivaltaisessa toimistossa ja määräjäsenvaltion vahvistamin edellytyksin;
- b) maksettava valmistevero a alakohdassa tarkoitettussa toimistossa valmisteveron alaisten tavaroiden saavuttua;
- c) pidettävä kirjaa valmisteveron alaisten tavaroiden luovutuksesta.

Asianomaiset jäsenvaltiot voivat määrittämällänsä edellytyksillä yksinkertaistaa näitä vaatimuksia kahdenvälisen sopimusten mukaisesti.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa ensimmäisessä jäsenvaltiossa kannettu valmistevero on myyjän pyynnöstä palautettava tai peruutettava, jos myyjä tai hänen veroedustajansa on noudattanut 4 kohdassa vahvistettuja menettelyjä.

6. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa erityissääntöjä 1–5 kohdan soveltamiseksi sellaisiin valmisteveron alaisiin tavaroihin, joita koskevat erityiset kansalliset jakelujärjestelmät.

4 JAKSO

Tuhoutuminen ja menettäminen

37 artikla

1. Edellä 33 artiklan 1 kohdassa ja 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, jos valmisteveron alaiset tavarat ovat tuhoutuneet täysin tai ne on menetetty lopullisesti niiden kuljetuksen aikana muussa jäsenvaltiossa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ne on luovutettu kulutukseen, kun tuhoutuminen tai menettäminen on tapahtunut tavaroiden luonteesta johtuvan syyn, ennalta arvaamattoman tapahtuman tai ylivoimaisen esteen seurauksena taikka kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten tulliviranomaisten luvan perusteella, valmisteverosaatavaa ei synny kyseisessä jäsenvaltiossa.

Kyseisten valmisteveron alaisten tavaroiden täydellinen tuhoutuminen tai lopullinen menettäminen on näytettävä toteen sen jäsenvaltion toimivaltaisista viranomaisista tyydyttävällä tavalla,

jossa tavarat tuhoutuivat täydellisesti tai ne menetettiin lopullisesti tai, jos ei ole mahdollista määrittää, missä menettäminen tapahtui, sen jäsenvaltion toimivaltaisista viranomaisista tyydyttävällä tavalla, jossa se havaittiin.

Vakuus, joka on annettu 34 artiklan 2 kohdan a alakohdan tai 36 artiklan 4 kohdan a alakohdan nojalla, on vapautettava.

2. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava omat sääntönsä ja edellytyksensä, joiden mukaisesti 1 kohdassa tarkoitettujen menetykset määritetään.

5 JAKSO

Valmisteveron alaisten tavaroiden siirron aikana tapahtuneet sääntöjenvastaisuudet

38 artikla

1. Jos sääntöjenvastaisuus tapahtuu 33 artiklan 1 kohdan tai 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti valmisteveron alaisten tavaroiden siirron aikana muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa ne on luovutettu kulutukseen, niistä on kannettava valmisteveroa, ja valmisteverosaatava syntyy siinä jäsenvaltiossa, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui.

2. Jos sääntöjenvastaisuus todetaan 33 artiklan 1 kohdan tai 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti valmisteveron alaisten tavaroiden siirron aikana muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa ne on luovutettu kulutukseen, eikä ole mahdollista määrittää paikkaa, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui, sen katsotaan tapahtuneen ja valmisteverosaatava syntyy siinä jäsenvaltiossa, jossa sääntöjenvastaisuus havaittiin.

Jos kuitenkin kolmen vuoden kuluessa valmisteveron alaisten tavaroiden hankintapäivästä saadaan selville, missä jäsenvaltiossa sääntöjenvastaisuus todella tapahtui, sovelletaan 1 kohdan säännöksiä.

3. Valmistevero kannetaan henkilöltä, joka antoi vakuuden veron maksamisesta 34 artiklan 2 kohdan a alakohdan tai 36 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja henkilöltä, joka osallistui sääntöjenvastaisuuteen.

Sen jäsenvaltion, jossa valmisteveron alaiset tavarat on luovutettu kulutukseen, toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä palautettava tai peruutettava valmistevero, kun se on kannettu siinä jäsenvaltiossa, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui tai havaittiin. Määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vapautettava 34 artiklan 2 kohdan a alakohdan tai 36 artiklan 4 kohdan a alakohdan nojalla annettu vakuus.

4. Tässä artiklassa 'säätöjenvastaisuudella' tarkoitetaan tilan-
netta, joka syntyy 33 artiklan 1 kohdassa tai 36 artiklan 1
kohdassa tarkoitettujen valmisteveron alaisen tavaroiden, joihin
ei sovelleta 37 artiklaa, siirron aikana ja jonka johdosta kyseis-
ten tavaroiden siirto tai sen osa ei ole päättynyt säännönmukai-
sesti.

VI LUKU

MUUT SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Merkit

39 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että valmisteveron alaisiin tava-
roihiin on kiinnitetty veromerkki tai verotustarkoituksessa käy-
tettävä kansallinen tunnistemerkki, kun tavarat luovutetaan ku-
lutukseen niiden alueella, tai 33 artiklan 1 kohdan ensimmäi-
sessä alakohdassa ja 36 artiklan 1 kohdassa säädettyissä tapauk-
sissa, kun tavarat saapuvat niiden alueelle, sanotun kuitenkaan
rajoittamatta 7 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2. Jäsenvaltion, joka vaatii, että 1 kohdassa tarkoitettuja ve-
romerkkejä tai kansallisia tunnistemerkkejä on käytettävä, on
saatettava ne muiden jäsenvaltioiden valtuutettujen varastonpi-
täjien saataville. Kukin jäsenvaltio voi kuitenkin säätää, että
nämä merkit on saatettava tämän jäsenvaltion toimivaltaisten
viranomaisten valtuuttaman veroedustajan saataville.

3. Rajoittamatta sellaisten säännösten soveltamista, jotka jä-
senvaltiot voivat antaa tämän artiklan asianmukaisen täytän-
töönpanon varmistamiseksi ja veron kiertämisen, veron välttä-
misen ja muiden väärikkäytösten estämiseksi, jäsenvaltioiden on
varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen veromerkkien tai kansal-
lisen tunnistemerkin ei saa haitata valmisteveron alaisen tavaroi-
den vapaata liikkuvuutta.

Kun tällaiset merkit kiinnitetään valmisteveron alaisiin tava-
roihiin, merkit myöntäneen jäsenvaltion on palautettava, peruutet-
tava tai vapautettava niiden hankkimiseksi maksetut määrät tai
annetut vakuudet niiden julkaisemiskustannuksia lukuun otta-
matta, jos valmisteverosaatava on syntynyt ja kannettu toisessa
jäsenvaltiossa.

Merkit myöntänyt jäsenvaltio voi kuitenkin edellyttää, että mak-
settujen määrien tai annettujen vakuuksien palauttamiseksi, pe-
ruuttamiseksi tai vapauttamiseksi on esitettävä sen toimivaltaisia
viranomaisia tyydyttävät todisteet siitä, että merkit on poistettu
tai tuhottu.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen veromerkkien tai kansallisten
tunnistemerkin ovat voimassa siinä jäsenvaltiossa, jossa ne on

annettu. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vastavuoroisesti tunnustaa
kyseiset merkit.

2 JAKSO

Pienet viinintuottajat

40 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa pienet viinintuottajat III ja IV
luvussa asetetuista vaatimuksista sekä muista siirtoon ja valvon-
taan liittyvistä vaatimuksista. Kun nämä pienet tuottajat itse
toteuttavat yhteisön sisäisiä liiketoimia, niiden on ilmoitettava
asiasta jäsenvaltioidensa toimivaltaisille viranomaisille ja nouda-
tettava viinialan tuotteiden kuljetusten mukana seuraavien asia-
kirjojen ja viinialalla pidettävien rekisterien soveltamista koske-
vista yksityiskohtaisista säännöistä 24 päivänä huhtikuuta 2001
annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 884/2001 ⁽¹⁾ säädet-
tyjä vaatimuksia.

2. Kun pienet viinintuottajat on vapautettu vaatimuksista 1
kohdan mukaisesti, vastaanottajan on ilmoitettava vastaanotta-
mistaan viinitoimituksista määräjäsenvaltion toimivaltaisille vi-
ranomaisille asetuksessa (EY) N:o 884/2001 edellytetyllä asiakir-
jalla tai viittaamalla kyseiseen asiakirjaan.

3. Tässä artiklassa 'pienillä viinintuottajilla' tarkoitetaan tuot-
tajiä, jotka tuottavat keskimäärin alle 1 000 hehtolittraa viiniä
vuodessa.

3 JAKSO

Vesi- ja ilma-alusten varastot

41 artikla

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa kansalliset säännöksensä vesi-
ja ilma-alusten varastoja koskevista vapautuksista, kunnes neu-
vosto on antanut näitä varastoja koskevat yhteisön säännökset.

4 JAKSO

Erityiset järjestelmät

42 artikla

Jäsenvaltiot, jotka ovat tehneet valtionrajansa ylittävän sillan
rakentamis- tai kunnossapitovastuuta koskevan sopimuksen,
voivat toteuttaa toimenpiteitä, jotka poikkeavat tämän direktii-
vin säännöksistä, kyseisen sillan rakentamiseen ja kunnossapi-
toon käytettyjä valmisteveron alaisia tavaroita koskevan valmis-
teveron kantamisen menettelyn yksinkertaistamiseksi.

Näitä toimenpiteitä sovellettaessa kyseisessä sopimuksessa tar-
koitetun sillan ja siihen liittyvien työmaiden on katsottava kuu-
luvan sen jäsenvaltion alueeseen, joka on sopimuksen mukai-
sesti vastuussa sillan rakentamisesta tai kunnossapidosta.

⁽¹⁾ EYVL L 128, 10.5.2001, s. 32.

Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä toimenpiteet komissiolle, joka ilmoittaa niistä muille jäsenvaltioille.

VII LUKU

VALMISTEVEROKOMITEA

43 artikla

1. Komissiota avustaa valmisteverokomitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

44 artikla

Valmisteverokomitea käsittelee 43 artiklan mukaisten tehtäviensä lisäksi yhteisön valmisteverosäännösten soveltamiseen liittyviä asioita, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

VIII LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

45 artikla

1. Komissio esittää viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2013 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tietokoneistetun järjestelmän täytäntöönpanosta ja erityisesti 21 artiklan 6 kohdassa mainituista velvoitteista sekä niistä menettelyistä, joita on sovellettava, jos järjestelmä ei ole käytettävissä.
2. Komissio esittää viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2015 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut kertomukset perustuvat erityisesti jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin.

46 artikla

1. Lähtöjäsenvaltiot voivat 31 päivään joulukuuta 2010 saakka sallia väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä sellaiset valmisteveron alaisten tavaroiden siirrot, jotka aloitetaan direk-

tiivin 92/12/ETY 15 artiklan 6 kohdassa ja 18 artiklassa säädettyjä muodollisuuksia noudattaen.

Kyseisiin siirtoihin ja niiden päättämiseen sovelletaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja säännöksiä sekä direktiivin 92/12/ETY 15 artiklan 4 ja 5 kohtaa ja 19 artiklaa. Mainitun direktiivin 15 artiklan 4 kohtaa sovelletaan kaikkiin tämän direktiivin 18 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti nimettyihin vakuuden antajiin.

Tämän direktiivin 21–27 artiklaa ei sovelleta kyseisiin siirtoihin.

2. Ennen 1 päivää huhtikuuta 2010 aloitetut valmisteveron alaisten tavaroiden siirrot suoritetaan ja päätetään direktiivin 92/12/ETY säännösten mukaisesti.

Tätä direktiiviä ei sovelleta kyseisiin siirtoihin.

47 artikla

1. Kumotaan direktiivi 92/12/ETY 1 päivästä huhtikuuta 2010.

Sitä sovelletaan kuitenkin edelleen 46 artiklassa määritetyin rajoituksin ja siinä määritetyjä tarkoituksia varten.

2. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

48 artikla

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamiseksi 1 päivästä huhtikuuta 2010 tarvittavat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2010. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset sekä niiden ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

49 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

50 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2008.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
R. BACHELOT-NARQUIN

KOMISSION DIREKTIIVI 2009/1/EY,**annettu 7 päivänä tammikuuta 2009,****moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä niiden uudelleenkäytettävyyden, kierrätettävyyden ja hyödynnettävyyden osalta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/64/EY muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniseen kehitykseen****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

(4) Tämän direktiivin säännökset ovat moottoriajoneuvojen mukauttamista tekniikan kehitykseen käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

ottaa huomioon moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä niiden uudelleenkäytettävyyden, kierrätettävyyden ja hyödynnettävyyden osalta sekä neuvoston direktiivin 70/156/EY muuttamisesta 26 päivänä lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/64/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan,*1 artikla*

Muutetaan direktiivin 2005/64/EY liite IV lisäämällä 4 kohta seuraavasti:

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivi 2005/64/EY on yksi moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetulla direktiivillä 70/156/EY⁽²⁾ perustetun EY-tyyppihyväksyntämenettelyn erillisdirektiiveistä.

”4.1 Direktiivin 2005/64/EY 6 artiklassa tarkoitetussa alustavassa arvioinnissa ajoneuvon valmistajan on osoitettava, että direktiivin 2000/53/EY 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan vaatimusten noudattaminen varmistetaan toimittajien kanssa tehtyjen sopimusjärjestelyjen avulla.

(2) On tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, joilla voidaan direktiivin 2005/64/EY 6 artiklassa tarkoitetussa valmistajan alustavassa arvioinnissa varmentaa, ovatko ajoneuvotyyppin valmistuksessa käytetyt materiaalit romuajoneuvoista 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY⁽³⁾ 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan säännösten mukaiset.

4.2 Direktiivin 2005/64/EY 6 artiklan mukaista alustavaa arviointia varten ajoneuvon valmistajan on laadittava menettelyt, joilla se

(3) Erityisesti on aiheellista varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset voivat uudelleenkäytettävyyden, kierrätettävyyden ja hyödynnettävyyden osalta varmentaa, että asianomaisella ajoneuvon valmistajalla ja hänen toimittajillaan on olemassa sopimusjärjestely ja että tällaisten järjestelyjen sisältämät asiaa koskevat vaatimukset on annettu asianmukaisesti tiedoksi.

a) antaa sovellettavat vaatimukset tiedoksi henkilökunnalleen ja kaikille toimittajilleen;

b) seuraa ja varmistaa, että toimittajat noudattavat kyseisiä vaatimuksia;

c) kerää tarvittavat tiedot koko toimitusketjun osalta;

d) tarkastaa ja varmentaa toimittajilta saadut tiedot;

e) toteuttaa tarvittavat toimet silloin, kun toimittajilta saaduista tiedoista ilmenee, että direktiivin 2000/53/EY 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan vaatimuksia ei noudateta.

⁽¹⁾ EUVL L 310, 25.11.2005, s. 10.⁽²⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34.

- 4.3 Edellä olevien 4.1 ja 4.2 kohdan vaatimusten täyttämiseksi ajoneuvon valmistajan on yhteisymmärryksessä toimivaltaisen viranomaisen kanssa sovellettava ISO 9000/14000 -standardia tai muuta standardoitua laadunvarmistusohjelmaa.”

2 artikla

Jos direktiivin 2005/64/EY vaatimuksia, sellaisena kuin ne on muutettuna tällä direktiivillä, ei noudateta, jäsenvaltioiden on moottoriajoneuvojen uudelleenkäytettävyyteen, kierrätettävyyteen ja hyödynnettävyyteen liittyvistä syistä johtuen 1 päivästä tammikuuta 2012 kieltäydyttävä myöntämästä uudentyyppisille ajoneuvoille EY-tyyppihyväksyntää tai kansallista tyyppihyväksyntää.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 3 päivänä helmikuuta 2010 annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 4 päivästä helmikuuta 2010.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 7 päivänä tammikuuta 2009.

Komission puolesta
Günter VERHEUGEN
Varapuheenjohtaja

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTO

EU–JORDANIA-ASSOSIAATIONEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 1/2008,

tehty 10 päivänä marraskuuta 2008,

assosiaatiosopimuksen liitteessä IV mainittujen tuotteiden tullien poistoa koskevan aikataulun vahvistamisesta

(2009/20/EY)

ASSOSIAATIONEUVOSTO, joka

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen ⁽¹⁾, jäljempänä 'sopimus', joka allekirjoitettiin Brysselissä 24 päivänä marraskuuta 1997 ja joka tuli voimaan 1 päivänä toukokuuta 2002, ja erityisesti sen 6 artiklan ja 11 artiklan 5 kohdan,

1 artikla

Assosiaatiosopimuksen liitteessä IV lueteltujen yhteisöstä peräisin olevien tuotteiden Jordaniaan tapahtuvaan tuontiin sovelletaan tämän päätöksen 2 artiklassa yksityiskohtaisesti määriteltyä tullien poistoa koskevaa aikataulua. Aikataulua sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 2008.

sekä katsoo seuraavaa:

2 artikla

- (1) Assosiaatiosopimuksen mukaan yhteisön ja Jordanian on tämän sopimuksen määräysten mukaisesti sekä tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen määräyksiä noudattaen perustettava asteittain vapaa-kauppa-alue siirtymäkauden aikana, joka kestää enintään 12 vuotta ja alkaa assosiaatiosopimuksen voimaantulopäivänä.
- (2) Assosiaatiosopimuksen mukaisesti assosiaationeuvoston on neljä vuotta sopimuksen voimaantulon jälkeen tarkastettava uudelleen sopimuksen liitteessä IV lueteltuihin, yhteisöstä peräisin oleviin teollisuustuotteisiin sovellettavia järjestelyjä ja tämän tarkastelun yhteydessä vahvistettava kyseisten tuotteiden tullien poistoa koskeva aikataulu.
- (3) Euroopan komissio ja Jordania ovat neuvotelleet assosiaatiosopimuksen liitteessä IV lueteltujen tuotteiden tullien poistoa koskevasta aikataulusta,

1. Tämän päätöksen liitteessä olevassa luettelossa 1 lueteltujen yhteisöstä peräisin olevien tuotteiden Jordaniaan tapahtuvaan tuontiin sovellettavat tullit poistetaan kahden vuoden kuluessa 1 päivästä toukokuuta 2008 alkaen, ja kyseisten tuotteiden on oltava tullittomia 1 päivästä toukokuuta 2009. Tullit poistetaan vaiheittain seuraavan aikataulun mukaisesti:

a) 1 päivänä toukokuuta 2008 tulli alennetaan 3 prosenttiin perustullista;

b) 1 päivänä toukokuuta 2009 jäljellä oleva tulli poistetaan.

2. Tämän päätöksen liitteessä olevassa luettelossa 2 lueteltujen yhteisöstä peräisin olevien tuotteiden Jordaniaan tapahtuvaan tuontiin sovellettavat tullit poistetaan seitsemän vuoden kuluessa 1 päivästä toukokuuta 2008 alkaen, ja kyseisten tuotteiden on oltava tullittomia 1 päivästä toukokuuta 2014. Tullit poistetaan vaiheittain seuraavan aikataulun mukaisesti:

a) 1 päivänä toukokuuta 2008 tulli alennetaan 90 prosenttiin perustullista;

⁽¹⁾ EUVL L 129, 15.5.2002, s. 3.

- b) 1 päivänä toukokuuta 2009 tulli alennetaan 80 prosenttiin perustullista;
- c) 1 päivänä toukokuuta 2010 tulli alennetaan 70 prosenttiin perustullista;
- d) 1 päivänä toukokuuta 2011 tulli alennetaan 60 prosenttiin perustullista;
- e) 1 päivänä toukokuuta 2012 tulli alennetaan 50 prosenttiin perustullista;
- f) 1 päivänä toukokuuta 2013 tulli alennetaan 40 prosenttiin perustullista;
- g) 1 päivänä toukokuuta 2014 jäljellä oleva tulli poistetaan.

3. Tämän päätöksen liitteessä olevassa luettelossa 3 lueteltujen yhteisöstä peräisin olevien tuotteiden Jordaniaan tapahtuvaan tuontiin sovellettavia tulleja ei poisteta. Jordanian viranomaiset ja Euroopan komissio seuraavat yhdessä teollisuus-,

kauppa- ja palvelualojen alakomiteassa yhteisöstä Jordaniaan tapahtuvan oluen (HS 2203) ja vermutin (HS 2205) tuonnin kehitystä ja arvioivat, väheneekö tuonti yhteisöstä merkittävässä määrin muille kauppakumppaneille myönnetyn etuuskohtelun vuoksi. Jos voidaan osoittaa, että tuonti yhteisöstä vähenee merkittävästi, Jordanian viranomaiset ja Euroopan komissio tarkastelevat uudelleen kyseisiin kahteen tuotteeseen sovellettavia tulleja ja pyrkivät korjaamaan todetun epätasapainon.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona assosiaationeuvosto tekee sen.

Tehty Brysselissä 10 päivänä marraskuuta 2008.

Assosiaationeuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J.-P. JOUYET

LIITE

Luettelo 1

HS-koodi	Kuvaus
ex 8703 10 000 (*)	- erityisesti lumessa liikkumista varten suunnitellut ajoneuvot; golfvaunut ja niiden kaltaiset ajoneuvot
ex 8703 21 300 (*)	--- erityisesti ambulansseiksi ja ruumisautoiksi suunnitellut ajoneuvot
ex 8703 21 400 (*)	--- retkeilyä varten varustetut ajoneuvot (matkailuautot)
ex 8703 21 900 (*)	--- muut
ex 8703 22 300 (*)	--- erityisesti ambulansseiksi ja ruumisautoiksi suunnitellut ajoneuvot
ex 8703 22 400 (*)	--- retkeilyä varten varustetut ajoneuvot (matkailuautot)
ex 8703 22 900 (*)	--- muut
ex 8703 23 130 (*)	---- erityisesti ambulansseiksi ja ruumisautoiksi suunnitellut ajoneuvot
ex 8703 23 140 (*)	---- retkeilyä varten varustetut ajoneuvot (matkailuautot)
ex 8703 23 190 (*)	---- muut
ex 8703 23 210 (*)	---- erityisesti ambulansseiksi ja ruumisautoiksi suunnitellut ajoneuvot
ex 8703 23 220 (*)	---- retkeilyä varten varustetut ajoneuvot (matkailuautot)
ex 8703 23 290 (*)	---- muut
ex 8703 23 310 (*)	---- erityisesti ambulansseiksi ja ruumisautoiksi suunnitellut ajoneuvot
ex 8703 23 320 (*)	---- retkeilyä varten varustetut ajoneuvot (matkailuautot)
ex 8703 23 390 (*)	---- muut
ex 8703 24 100 (*)	--- erityisesti ambulansseiksi ja ruumisautoiksi suunnitellut ajoneuvot
ex 8703 24 200 (*)	--- retkeilyä varten varustetut ajoneuvot (matkailuautot)
ex 8703 24 900 (*)	--- muut
ex 8703 31 300 (*)	--- erityisesti ambulansseiksi ja ruumisautoiksi suunnitellut ajoneuvot
ex 8703 31 400 (*)	--- retkeilyä varten varustetut ajoneuvot (matkailuautot)
ex 8703 31 900 (*)	--- muut
ex 8703 32 130 (*)	---- erityisesti ambulansseiksi ja ruumisautoiksi suunnitellut ajoneuvot
ex 8703 32 140 (*)	---- retkeilyä varten varustetut ajoneuvot (matkailuautot)
ex 8703 32 190 (*)	---- muut
ex 8703 32 210 (*)	---- erityisesti ambulansseiksi ja ruumisautoiksi suunnitellut ajoneuvot

HS-koodi	Kuvaus
ex 8703 32 220 (*)	---- retkeilyä varten varustetut ajoneuvot (matkailuautot)
ex 8703 32 290 (*)	---- muut
ex 8703 33 110 (*)	---- erityisesti ambulansseiksi ja ruumisautoiksi suunnitellut ajoneuvot
ex 8703 33 120 (*)	---- retkeilyä varten varustetut ajoneuvot (matkailuautot)
ex 8703 33 190 (*)	---- muut
ex 8703 33 210 (*)	---- erityisesti ambulansseiksi ja ruumisautoiksi suunnitellut ajoneuvot
ex 8703 33 220 (*)	---- retkeilyä varten varustetut ajoneuvot (matkailuautot)
ex 8703 33 290 (*)	---- muut
ex 8703 90 300 (*)	--- erityisesti ambulansseiksi ja ruumisautoiksi suunnitellut ajoneuvot
ex 8703 90 400 (*)	--- retkeilyä varten varustetut ajoneuvot (matkailuautot)
ex 8703 90 590 (*)	---- muut
ex 8703 90 600 (*)	---- muut, iskuilavuus suurempi kuin 2 000 cm ³ , mutta enintään 2 500 cm ³
ex 8703 90 700 (*)	---- muut, iskuilavuus suurempi kuin 2 500 cm ³
ex 8703 90 900 (*)	--- muut

(*) Käytetyt ajoneuvot, jollaisiksi määritellään yli 6 kuukautta rekisterissä olleet ajoneuvot, joilla on ajettu vähintään 6 000 km.

Luettelo 2

HS-koodi	Kuvaus
5701 10 000	- villaa tai hienoa eläimenkarvaa
5701 90 000	- muuta tekstiiliainetta
5702 10 000	- kelim-, sumak-, karamanie- ja niiden kaltaiset käsin kudotut matot
5702 20 000	- lattianpäällysteet, kookoskuitua
5702 31 000	-- villaa tai hienoa eläimenkarvaa
5702 39 000	-- muuta tekstiiliainetta
5702 41 000	-- villaa tai hienoa eläimenkarvaa
5702 49 000	-- muuta tekstiiliainetta
5702 51 000	-- villaa tai hienoa eläimenkarvaa
5702 59 000	-- muuta tekstiiliainetta
5702 91 000	-- villaa tai hienoa eläimenkarvaa

HS-koodi	Kuvaus
5702 99 000	-- muuta tekstiiliainetta
5703 10 000	- villaa tai hienoa eläimenkarvaa
5703 90 000	- muuta tekstiiliainetta
5704 10 000	- laatat, joiden pinta-ala on enintään 0,3 m ²
5705 00 000	- Muut matot ja muut lattianpäällysteet tekstiiliainetta, myös sovitetut
6101 10 000	- villaa tai hienoa eläimenkarvaa
6101 90 000	- muuta tekstiiliainetta
6102 10 000	- villaa tai hienoa eläimenkarvaa
6102 30 000	- tekokuitua
6102 90 000	- muuta tekstiiliainetta
6103 12 000	-- synteetikuitua
6103 19 000	-- muuta tekstiiliainetta
6103 21 000	-- villaa tai hienoa eläimenkarvaa
6103 22 000	-- puuvillaa
6103 23 000	-- synteetikuitua
6103 29 000	-- muuta tekstiiliainetta
6103 39 000	-- muuta tekstiiliainetta
6103 49 000	-- muuta tekstiiliainetta
6104 12 000	-- puuvillaa
6104 13 000	-- synteetikuitua
6104 23 000	-- synteetikuitua
6104 29 000	-- muuta tekstiiliainetta
6104 31 000	-- villaa tai hienoa eläimenkarvaa
6104 39 000	-- muuta tekstiiliainetta
6104 44 000	-- muuntokuitua
6104 49 000	-- muuta tekstiiliainetta
6104 59 000	-- muuta tekstiiliainetta
6104 61 000	-- villaa tai hienoa eläimenkarvaa
6104 69 000	-- muuta tekstiiliainetta

HS-koodi	Kuvaus
6106 10 000	- puuvillaa
6108 11 000	-- tekokuitua
6108 19 000	-- muuta tekstiiliainetta
6108 29 000	-- muuta tekstiiliainetta
6108 32 000	-- tekokuitua
6108 39 000	-- muuta tekstiiliainetta
6108 99 000	-- muuta tekstiiliainetta
6110 90 000	- muuta tekstiiliainetta
6111 90 000	- muuta tekstiiliainetta
6112 20 000	- hiihtopuvut
6112 31 000	-- synteetikuitua
6112 39 000	-- muuta tekstiiliainetta
6112 41 000	-- synteetikuitua
6112 49 000	-- muuta tekstiiliainetta
6113 00 000	-- Nimikkeiden 5903, 5906 ja 5907 neuloksista valmistetut vaatteet
6114 10 000	- villaa tai hienoa eläimenkarvaa
6114 90 000	- muuta tekstiiliainetta
6115 99 900	--- muut
6116 10 000	- muovilla tai kumilla kyllästetyt, päällystetyt tai peitetyt
6116 91 000	-- villaa tai hienoa eläimenkarvaa
6116 92 000	-- puuvillaa
6116 93 000	-- synteetikuitua
6116 99 000	-- muuta tekstiiliainetta
6117 10 000	- hartiahuivit, kaulaliinat ja muut huivit, mantiljat, hunnut ja niiden kaltaiset tavarat
6117 20 000	- solmiot, solmukkeet ja solmiohuivit
6117 80 000	- muut vaateustarvikkeet
6117 90 900	--- muut
6201 13 000	-- tekokuitua
6201 19 000	-- muuta tekstiiliainetta

HS-koodi	Kuvaus
6201 99 000	-- muuta tekstiiliainetta
6202 19 000	-- muuta tekstiiliainetta
6202 91 000	-- villaa tai hienoa eläimenkarvaa
6202 99 000	-- muuta tekstiiliainetta
6205 90 000	- muuta tekstiiliainetta
6206 10 000	- silkkiä tai jätēsilkkiä
6206 40 000	- tekokuitua
6206 90 000	- muuta tekstiiliainetta
6207 11 000	-- puuvillaa
6207 19 000	-- muuta tekstiiliainetta
6207 22 000	-- tekokuitua
6207 29 000	-- muuta tekstiiliainetta
6207 92 000	-- tekokuitua
6207 99 000	-- muuta tekstiiliainetta
6208 11 000	-- tekokuitua
6208 19 000	-- muuta tekstiiliainetta
6208 21 000	-- puuvillaa
6208 22 000	-- tekokuitua
6208 29 000	-- muuta tekstiiliainetta
6208 91 000	-- puuvillaa
6208 92 000	-- tekokuitua
6208 99 000	-- muuta tekstiiliainetta
6209 10 000	- villaa tai hienoa eläimenkarvaa
6209 90 000	- muuta tekstiiliainetta
6210 10 000	- nimikkeen 5602 tai 5603 kankaista valmistetut
6210 40 000	- muut miesten ja poikien vaatteet
6210 50 000	- muut naisten ja tyttöjen vaatteet
6211 11 000	-- miesten tai poikien
6211 12 000	-- naisten tai tyttöjen

HS-koodi	Kuvaus
6211 20 000	- hiihtopuvut
6211 31 000	-- villaa tai hienoa eläimenkarvaa
6211 33 000	-- tekokuitua
6211 39 000	-- muuta tekstiiliainetta
6211 41 000	-- villaa tai hienoa eläimenkarvaa
6211 43 000	-- tekokuitua
6211 49 000	-- muuta tekstiiliainetta
6212 20 000	- lantioliivit ja housuliivit
6212 30 000	- korseletit
6212 90 000	- muut
6213 10 000	- silkkiä tai jätesilkkiä
6213 20 000	- puuvillaa
6213 90 000	- muuta tekstiiliainetta
6216 00 000	Kintaat ja muut käsineet
6217 10 000	- vaateustarvikkeet
6217 90 900	--- muut
6309 00 100	--- jalkineet
6309 00 900	--- muut
6401 10 000	- jalkineet, joissa on suojaava metallinen kärjys
6401 91 000	-- jotka peittävät polven
6401 92 000	-- jotka peittävät nilkan, mutta eivät polvea
6401 99 000	-- muut
6402 12 000	-- laskettelu-, pujottelu- ja muut hiihtokengät sekä lumilautailukengät
6402 19 000	-- muut
6402 20 000	- jalkineet, joissa päällishihnat on kiinnitetty pohjaan tapeilla
6402 30 000	- muut jalkineet, joissa on suojaava metallinen kärjys
6402 91 000	-- jotka peittävät nilkan
6402 99 000	-- muut
6405 10 000	- joiden päälliset ovat nahkaa tai tekonahkaa

HS-koodi	Kuvaus
6405 20 000	- joiden päälliset ovat tekstiilainetta
6405 90 000	- muut
6406 10 000	- päälliset ja niiden osat, muut kuin kovikkeet
6406 20 000	- ulkopohjat ja korot, kumia tai muovia
6406 91 000	-- puuta
6406 99 000	-- muuta ainetta
9401 20 000	- istuimet, jollaisia käytetään moottoriajoneuvoissa
9401 30 000	- pyörivät istuimet, joiden korkeutta voidaan säätää
9401 40 000	- vuoteiksi muutettavat istuimet, muut kuin puutarhatuolit ja retkeilyvarusteet
9401 50 000	- istuimet, rottingista, koripajusta, bambusta tai niiden kaltaisista aineista valmistetut
9401 61 000	-- pehmustetut
9401 69 000	-- muut
9401 71 000	-- pehmustetut
9401 79 000	-- muut
9401 80 900	--- muut
9401 90 000	- osat
9402 10 100	--- parturintuolit
9403 10 000	- metallihuonekalut, jollaisia käytetään toimistoissa
9403 20 000	- muut metallihuonekalut
9403 30 000	- puuhuonekalut, jollaisia käytetään toimistoissa
9403 40 000	- puuhuonekalut, jollaisia käytetään keittiöissä
9403 50 000	- puuhuonekalut, jollaisia käytetään makuuhuoneissa
9403 60 000	- muut puuhuonekalut
9403 70 000	- muovihuonekalut
9403 80 000	- huonekalut, muista aineista, myös rottingista, koripajusta, bambusta tai niiden kaltaisista aineista valmistetut
9403 90 000	- osat
9404 10 000	- vuoteiden joustin pohjat
9404 21 000	-- huokoista kumia tai huokoista muovia, myös verhoamattomat
9404 29 000	-- muuta ainetta

HS-koodi	Kuvaus
9404 30 000	- makuupussit
9404 90 000	- muut
9405 10 000	- kattokruunut ja muut katto- tai seinävalaisimet, sähköllä toimivat, ei kuitenkaan valaisusvarusteet, jollaisia käytetään yleisten aukoiden tai liikenneväylien valaisemiseen
9405 20 000	- pöytä-, kirjoituspöytä-, vuode- tai jalkalamput, sähköllä toimivat
9405 30 000	- joulukuusen valaisinsarjat
9405 40 900	--- muut
9405 50 900	--- muut
9405 60 000	- valokilvet, valaistut nimikilvet ja niiden kaltaiset laitteet
9405 91 900	--- muut
9405 92 900	--- muut
9405 99 900	--- muut
9406 00 900	--- muut

Luettelo 3

HS-koodi	Kuvaus
2203 00 000	Mallasjuomat
2205 10 000	- vermutti ja muu tuoreista viinirypäleistä valmistettu viini, joka on maustettu kasveilla tai aromaattisilla aineilla, enintään kaksi litraa vetävissä astioissa
2205 90 000	- vermutti ja muu tuoreista viinirypäleistä valmistettu viini, joka on maustettu kasveilla tai aromaattisilla aineilla, muu
2402 10 000	- tupakkaa sisältävät sikarit ja pikkusikarit
2402 20 000	- tupakkaa sisältävät savukkeet
2402 90 100	--- sikarit
2402 90 200	--- savukkeet
2403 99 900	--- muut

EU–MAROKKO-ASSOSIAATIONEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 1/2008,

tehty 26 päivänä marraskuuta 2008,

tulliyhteistyökomitean perustamisesta, taloudellisen vuoropuhelun työryhmän työjärjestyksen vahvistamisesta ja assosiaatiokomitean tiettyjen alakomiteoiden työjärjestyksen muuttamisesta

(2009/21/EY)

ASSOSIAATIONEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Marokon kuningaskunnan välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen ⁽¹⁾, jäljempänä 'assosiaatiosopimus',

ottaa huomioon 24 päivänä helmikuuta 2003 tehdyn EU–Marokko-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/2003 assosiaatiokomitean alakomiteoiden perustamisesta ⁽²⁾ ja erityisesti sen ainoan artiklan neljännen kohdan,

ottaa huomioon 24 päivänä lokakuuta 2005 annetun EU–Marokko-assosiaationeuvoston suosituksen N:o 1/2005 EU–Marokko-toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) EU:n suhteet Marokkoon ovat muuttuneet assosiaatiosopimuksen ja naapuruuspolitiikan puitteissa vahvistetun EU–Marokko-toimintasuunnitelman myötä yhä tiiviimmiksi.
- (2) Osapuolet haluavat määrätietoisesti vahvistaa edelleen suhteitaan ja löytää niille uusia muotoja.
- (3) Kumppanuuden ensisijaisten tavoitteiden toteuttamista ja lainsäädännön lähentämistä olisi seurattava. EU:n toimivalta tarjoaa puitteet suhteiden kehittämiseksi ja yhteistyölle Välimeren alueen maiden kanssa tavalla, jossa otetaan huomioon koko Barcelonan prosessin johdonmukaisuus ja tasapaino.
- (4) Viittaus tulliyhteistyökomiteaan on poistettu Euro–Välimeri-sopimuksen käsitteen "peräisin olevat tuotteet" (al-

kuperätuotteet) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevan pöytäkirjan N:o 4 muuttamisesta 18 päivänä marraskuuta 2005 tehdyllä EU–Marokko-assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 2/2005 ⁽⁴⁾. Tulliyhteistyökomitean kokoontumiselle on siis luotava uusi oikeusperusta.

- (5) Sopimuksen 84 artiklassa määrätään sopimuksen täytäntöönpanossa tarvittavien työryhmien tai elinten perustamisesta.
- (6) Assosiaatiosopimuksen 44 artiklan a alakohdassa määrätään taloudellisesta vuoropuhelusta unionin ja Marokon välillä. Taloudellisen vuoropuhelun työryhmän työjärjestyks olisi vahvistettava.
- (7) EU–Marokko-toimintasuunnitelman seurauksena on syntynyt vuoropuhelua ja yhteistyötä uusilla alueilla. Assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 1/2003 perustetut alakomiteat eivät kata kaikkia näitä aloja.
- (8) Olisi varmistettava, että toimivaltaiset alakomiteat vastaavat kaikkien sopimuksen ja toimintasuunnitelman toimialojen seurannasta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Assosiaatiokomitean alaisuuteen perustetaan EU–Marokko-tulliyhteistyökomitea, jonka tehtävänä on tarkastella assosiaatiosopimuksen ja naapuruuspolitiikan puitteissa sovitun kahdensivuisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa, huolehtia hallinnollisesta yhteistyöstä assosiaatiosopimuksen pöytäkirjan N:o 4 soveltamiseksi ja hoitaa muut sille annettavat tullialan tehtävät.

Tulliyhteistyökomitean työjärjestys on liitteessä I.

⁽¹⁾ EYVL L 70, 18.3.2000, s. 2.⁽²⁾ EUVL L 79, 26.3.2003, s. 14.⁽³⁾ EUVL L 285, 28.10.2005, s. 49.⁽⁴⁾ EUVL L 336, 21.12.2005, s. 1.

Tulliyhteistyökomitea työskentelee assosiaatiokomitean alaisuudessa ja raportoi sille kunkin kokouksensa jälkeen. Tulliyhteistyökomitealla ei ole päätösvaltaa. Se voi kuitenkin laatia suosituksia assosiaatiosopimuksen kitkattoman täytäntöönpanon helpottamiseksi ja tehdä assosiaatiokomitealle ehdotuksia. Sen suositukset ja ehdotukset hyväksytään yhteisestä sopimuksesta.

Assosiaatiokomitea toteuttaa muut alakomitean asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet ja ilmoittaa näistä toimenpiteistä assosiaationeuvostolle.

2 artikla

Vahvistetaan liitteessä II oleva assosiaatiosopimuksen 44 artiklan a alakohdassa tarkoitetun taloudellisen vuoropuhelun työryhmän työjärjestys.

Taloudellisen vuoropuhelun ryhmä työskentelee assosiaatiokomitean alaisuudessa ja raportoi sille kunkin kokouksensa jälkeen. Työryhmällä ei ole päätösvaltaa. Se voi kuitenkin tehdä assosiaatiokomitealle ehdotuksia.

Assosiaatiokomitea toteuttaa muut työryhmän asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet ja ilmoittaa näistä toimenpiteistä assosiaationeuvostolle.

3 artikla

Assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 1/2003 vahvistetuissa alakomiteoiden työjärjestyksissä mainittuja alakomitean nro 1 (sisämarkkinat), alakomitean nro 2 (teollisuus, kauppa ja palvelut), alakomitean nro 3 (liikenne, ympäristö ja energia), alakomitean nro 5 (maatalous ja kalastus) ja alakomitean nro 6 (oikeus- ja turvallisuusasiat) toimialojen luetteloita muutetaan tämän päätöksen liitteen III mukaisesti.

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2008.

Assosiaationeuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. NICOLAIDIS

LIITE I

TYÖJÄRJESTYS EU-MAROKKO-TULLIYHTEISTYÖKOMITEA**1. Kokoonpano ja puheenjohtajuus**

EU-Marokko-tulliyhteistyökomitea, jäljempänä 'komitea', koostuu Euroopan komission edustajista, joita jäsenvaltioiden tulliasiantuntijat avustavat, ja Marokon tullialan edustajista (ja/tai muista hallituksen asiantuntijoista). Komitean puheenjohtajuutta hoitavat vuorotellen Marokon tullialan edustaja ja Euroopan yhteisön edustaja.

2. Asema

Komitea työskentelee assosiaatiokomitean alaisuudessa, ja raportoi sille kunkin kokouksensa jälkeen. Komitealla ei ole päätösvaltaa. Se voi kuitenkin tehdä assosiaatiokomitealle ehdotuksia.

3. Toimiala

Komitea tarkastelee assosiaatiosopimuksen ja EU-Marokko-toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa tulliasioiden osalta. Se arvioi erityisesti edistymistä lainsäädännön lähentämisessä, täytäntöönpanossa ja soveltamisessa. Tarvittaessa se tarkastelee julkishallinnon alan yhteistyötä. Komitea käsittelee ongelmia, joita tullialalla saattaa ilmetä, (erityisesti alkuperäsääntöjä, yleisiä tullimenettelyjä, tullinimikkeistöä, tullausarvoa, tariffijärjestelmiä ja tulliyhteistyötä) ja ehdottaa toimia niiden ratkaisemiseksi. Komitea voi assosiaatiokomitean pyynnöstä käsitellä muita aiheita, jotka voivat olla myös horisontaalisia.

Kussakin komitean kokouksessa voidaan käsitellä yhtä tai useampaa tulliasiaa tai kaikkia tulliasioita.

4. Sihteeristö

Euroopan komission virkamies ja Marokon hallituksen virkamies toimivat yhdessä komitean pysyvinä sihteereinä.

Kaikki komiteaa koskevat tiedonannot toimitetaan komitean sihtereille.

5. Kokoukset

Komitea kokoontuu aina, kun tilanne sitä edellyttää, ja vähintään kerran vuodessa. Kokous voidaan kutsua koolle jommankumman osapuolen pyynnöstä, jonka asianomainen sihteeri toimittaa toiselle sopimuspuolelle. Toisen osapuolen sihteeri vastaa komitean kokouksen koollekutsumista koskevaan pyyntöön 15 työpäivän kuluessa.

Erityisen kiireellisissä tapauksissa komitea voidaan kutsua koolle lyhyemmällä varoitusajalla osapuolten sopimuksen mukaan. Koollekutsumista koskevat pyynnöt on tehtävä kirjallisesti.

Komitean kokoukset pidetään osapuolten yhteisesti sopimana ajankohtana ja yhteisesti sopimassa paikassa.

Asianomainen sihteeri kutsuu kokoukset koolle puheenjohtajaa kuultuaan. Ennen kutakin kokousta kummankin osapuolen valtuuskunnan aiottu kokoonpano ilmoitetaan puheenjohtajalle.

Komitea voi molempien osapuolten suostumuksella kutsua kokouksiinsa muita osallistujia osapuolten teknisistä yksiköistä, joita horisontaaliset kysymykset koskevat, sekä asiantuntijoita saadakseen tarvittavia erityistietoja.

6. Kokousten esityslista

Pyynnöt asioiden ottamiseksi komitean kokouksen esityslistalle toimitetaan komitean sihtereille.

Puheenjohtaja laatii alustavan esityslistan kutakin kokousta varten. Komitean sihteeri toimittaa sen toisen osapuolen sihtereille vähintään kymmenen päivää ennen kokouksen alkua.

Alustavaan esityslistaan sisältyvät asiat, joiden esityslistalle ottamista koskeva pyyntö on toimitettu sihteereille vähintään 15 päivää ennen kyseisen kokouksen alkua. Kokousasiakirjat on toimitettava molemmille osapuolille siten, että ne ovat perillä vähintään seitsemän päivää ennen kokouksen alkua. Erityisissä ja/tai kiireellisissä tapauksissa määräaikoja voidaan lyhentää osapuolten suostumuksella.

Komitea hyväksyy asialistan kunkin kokouksen alussa.

7. Pöytäkirja

Ryhmän sihteerit laativat kunkin kokouksen jälkeen pöytäkirjan ja hyväksyvät sen. Sihteerit toimittavat jäljennöksen pöytäkirjasta sekä komitean ehdotukset assosiaatiokomitean sihteereille ja puheenjohtajalle.

8. Avoimuus

Komitean kokoukset eivät ole avoimia, jollei toisin päätetä.

LIITE II

TYÖJÄRJESTYS EU–MAROKKO-TALOUDELLISEN VUOROPUHELUN TYÖRYHMÄ**1. Kokoonpano ja puheenjohtajuus**

Taloudellisen vuoropuhelun työryhmä, jäljempänä 'työryhmä', koostuu Euroopan komission ja Marokon hallituksen edustajista ja sen puheenjohtajina toimivat molemmat osapuolet. Jäsenvaltioille ilmoitetaan työryhmän kokouksista, ja ne kutsutaan mukaan kokouksiin.

2. Asema

Työryhmä on keskusteluun, konsultointiin ja seurantaan tarkoitettu foorumi. Se työskentelee assosiaatiokomitean alaisuudessa, ja raportoi sille kunkin kokouksensa jälkeen. Sillä ei ole päätösvaltaa. Se voi kuitenkin tehdä assosiaatiokomitealle ehdotuksia.

3. Toimiala

Työryhmä on makrotalouskysymysten keskustelufoorumi. Lisäksi se tarkastelee assosiaatiosopimuksen ja naapuruuspolitiikan puitteissa sovitun EU–Marokko-toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa jäljempänä luetelluilla aloilla. Sen erityisen huomion kohteena on edistyminen lainsäädännön lähentämisessä, täytäntöönpanossa ja soveltamisessa. Tarvittaessa se tarkastelee julkishallinnon alan yhteistyötä. Työryhmä tarkastelee jäljempänä luetelluilla aloilla ilmeneviä ongelmia ja ehdottaa toimenpiteitä niiden ratkaisemiseksi.

- a) Makrotalouden puitteet
- b) Rakenneuudistukset
- c) Rahoitussektori ja pääomamarkkinat (makrotaloudelliset näkökohdat)
- d) Pääoman liikkeet ja maksuliikenne
- e) Julkisen talouden hallinnointi ja valvonta
- f) Verotus
- g) Tilastot

Luettelo ei ole tyhjentävä, vaan assosiaatiokomitea voi lisätä siihen muita aiheita, mukaan lukien horisontaaliset kysymykset.

Kussakin työryhmän kokouksessa voidaan käsitellä yhtä, useampaa tai kaikkia edellä luetelluista aloista.

4. Sihteeristö

Euroopan komission virkamies ja Marokon hallituksen virkamies toimivat yhdessä työryhmän pysyvinä sihteereinä.

Kaikki taloudellista vuoropuhelua koskevat tiedonannot toimitetaan työryhmän sihtereille.

5. Kokoukset

Työryhmä kokoontuu aina, kun tilanne sitä edellyttää, ja vähintään kerran vuodessa. Kokous voidaan kutsua koolle jommankumman osapuolen pyynnöstä, jonka asianomainen sihteeri toimittaa toiselle osapuolelle. Toisen osapuolen sihteeri vastaa kokouksen koollekutsumista koskevaan pyyntöön 15 työpäivän kuluessa.

Erityisen kiireellisissä tapauksissa työryhmä voidaan kutsua koolle lyhyemmällä varoitusajalla osapuolten sopimuksen mukaan. Koollekutsumista koskevat pyynnöt on tehtävä kirjallisesti.

Työryhmän kokoukset pidetään vuorotellen Brysselissä ja Rabatissa osapuolten sopimana ajankohtana.

Asianomainen sihteeri kutsuu kokoukset koolle puheenjohtajaa kuultuaan. Ennen kutakin kokousta kummankin osapuolen valtuuskunnan aiottu kokoonpano ilmoitetaan puheenjohtajalle.

Työryhmä voi molempien osapuolten suostumuksella kutsua kokouksiinsa asiantuntijoita saadakseen tarvittavia erityistietoja.

6. Kokousten esityslista

Pyyntö ottaa asioiden ottamiseksi työryhmän kokouksen esityslistalle toimitetaan työryhmän sihteeille.

Kumpikin puheenjohtaja laatii vuorollaan alustavan esityslistan kutakin kokousta varten. Työryhmän sihteeri toimittaa sen toisen osapuolen sihteerille vähintään kymmenen päivää ennen kokouksen alkua.

Alustavaan esityslistaan sisältyvät asiat, joiden esityslistalle ottamista koskeva pyyntö on toimitettu sihteeille vähintään 15 päivää ennen kyseisen kokouksen alkua. Kokousasiakirjat on toimitettava molemmille osapuolille siten, että ne ovat perillä vähintään seitsemän päivää ennen kokouksen alkua. Erityisissä ja/tai kiireellisissä tapauksissa määräaikoja voidaan lyhentää osapuolten suostumuksella.

Työryhmä hyväksyy asialistan kunkin kokouksen alussa.

7. Pöytäkirja

Työryhmän sihteerit laativat kunkin kokouksen jälkeen pöytäkirjan ja hyväksyvät sen. Sihteerit toimittavat jäljennöksen pöytäkirjasta sekä ryhmän ehdotukset assosiaatiokomitean sihteeille ja puheenjohtajalle.

8. Avoimuus

Työryhmän kokoukset eivät ole avoimia, jollei toisin päätetä.

LIITE III

A. TYÖJÄRJESTYS EU–MAROKKO-ALAKOMITEA NRO 1 (SISÄMARKKINAT)

Korvataan assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/2003 liitteessä II olevassa 3 kohdassa (Toimiala) oleva alakomitean toimialojen luettelo seuraavalla tekstillä:

- a) Standardointi, varmentaminen, vaatimustenmukaisuuden arviointi ja markkinoiden valvonta (näkökohdat, jotka eivät liity näiden alojen kauppasopimukseen)
- b) Kilpailu ja valtiontuet
- c) Teollis- ja tekijänoikeudet sekä kaupalliset oikeudet
- d) Julkiset hankinnat
- e) Kuluttajansuoja
- f) Palvelut (sääntelyyn liittyvät kysymykset), mukaan lukien rahoitus- ja postipalvelut
- g) Yhtiölainsäädäntö ja sijoittautumisoikeus.”

B. TYÖJÄRJESTYS EU–MAROKKO-ALAKOMITEA NRO 2 (TEOLLISUUS, KAUPPA JA PALVELUT)

Korvataan assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/2003 liitteessä II olevassa 3 kohdassa (Toimiala) oleva alakomitean toimialojen luettelo seuraavalla tekstillä:

- a) Teollinen yhteistyö ja yrityspolitiikka
- b) Kaupalliset kysymykset
- c) Palvelujen kauppa ja sijoittautumisoikeus
- d) Matkailu ja käsiteollisuusala
- e) Kauppasopimusten laatiminen teknisten sääntöjen, standardoinnin, normien ja vaatimustenmukaisuuden arvioinnin osalta
- f) Tietosuoja
- g) Kauppatilastot.”

C. TYÖJÄRJESTYS EU–MAROKKO-ALAKOMITEA NRO 3 (LIIKENNE, YMPÄRISTÖ JA ENERGIA)

Korvataan assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/2003 liitteessä II olevassa 3 kohdassa (Toimiala) oleva alakomitean toimialojen luettelo seuraavalla tekstillä:

- a) Liikenne: erityisesti infrastruktuurien nykyaikaistaminen ja kehittäminen, kaikkien liikennemuotojen turvallisuuden lisääminen, satamien ja lentoasemien valvonta ja hallinto, multimodaalijärjestelmän parantaminen, ottaen huomioon yhteentoimivuus.
- b) Ympäristö: erityisesti ympäristöhallintovalmiuksien parantaminen institutionaalisten ja oikeudellisten näkökohtien osalta sekä ympäristön eri pilaantumismuotojen torjumiseksi; tuki ympäristöulottuvuuden sisällyttämiselle Euro–Välimeri-kumppanuuden ensisijaisiin aloihin kestävä kehityksen periaatteen mukaisesti; erityisesti viemärröintiä ja kiinteiden jätteiden huoltoa koskevien kansallisten ympäristönsuojeluohjelmien täytäntöönpano; alueellisen ja kansainvälisen yhteistyön tiivistäminen erityisesti ilmastonmuutoskysymysten osalta.
- c) Energia: erityisesti infrastruktuurien nykyaikaistaminen ja kehittäminen, energiainfrastruktuurien ja -kuljetusten turvallisuus, kysynnän hallinta, uusiutuvien energialähteiden käytön edistäminen, tutkimus sekä tietojenvaihtoon liittyvä yhteistyö.”

D. TYÖJÄRJESTYS EU–MAROKKO-ALAKOMITEA NRO 5 (MAATALOUS JA KALASTUS)

Korvataan assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/2003 liitteessä II olevassa 3 kohdassa (Toimiala) oleva alakomitean toimialojen luettelo seuraavalla tekstillä:

- a) Maatalous- ja kalastustuotteet
- b) Maatalousalan yhteistyö ja maaseudun kehittäminen
- c) Jalostetut maataloustuotteet
- d) Eläinlääkintä- ja kasvinsuojelukysymykset
- e) Näiden tuotteiden kauppaan sovellettava lainsäädäntö.”

E. TYÖJÄRJESTYS EU–MAROKKO-ALAKOMITEA NRO 6 (OIKEUS- JA TURVALLISUUSASIAT)

Korvataan assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/2003 liitteessä II olevassa 3 kohdassa (Toimiala) oleva alakomitean toimialojen luettelo seuraavalla tekstillä:

- a) Oikeudellinen yhteistyö
 - b) Oikeudellinen yhteistyö yksityis- ja rikosoikeudellisissa asioissa
 - c) Yhteistyö järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa, mukaan luettuina ihmiskauppa, huumekauppa, terrorismi, lahjonta ja rahanpesu.
 - d) Yhteistyö poliisiasioissa.”
-

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 8 päivänä joulukuuta 2008,
Euroopan unionin sotilaskomitean puheenjohtajan nimittämisestä
(2009/22/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 28 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan,

palauttaa mieleen Euroopan unionin sotilaskomitean perustamisesta 22 päivänä tammikuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/79/YUTP, ⁽¹⁾

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Päätöksen 2001/79/YUTP 3 artiklan mukaan neuvosto nimittää sotilaskomitean puheenjohtajan sotilaskomiteaan kokoontuneiden puolustusvoimien komentajien suosituksesta.
- (2) Puolustusvoimien komentajien tasolla 29 päivänä lokakuuta 2008 kokoontunut komitea suosittelee kenraali Håkan SYRÉNin nimittämistä Euroopan unionin sotilaskomitean puheenjohtajaksi.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Kenraali Håkan SYRÉN nimitetään Euroopan unionin sotilaskomitean puheenjohtajaksi 6 päivänä marraskuuta 2009 alkavaksi kolmivuotiskaudeksi.

2 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 8 päivänä joulukuuta 2008.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
B. KOUCHNER

⁽¹⁾ EYVL L 27, 30.1.2001, s. 4.

SUOSITUKSET

KOMISSIO

KOMISSION SUOSITUS,

annettu 19 päivänä joulukuuta 2008,

liikkeeseen tarkoitettujen eurokolikoiden kansallisia puolia ja liikkeeseenlaskua koskevat yhteiset suuntaviivat

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 8625)

(Ainoastaan englannin-, espanjan-, hollannin-, italian-, kreikan-, maltan-, portugalin-, ranskan-, ruotsin-, saksan-, sloveenin- ja suomenkieliset tekstit ovat todistusvoimaiset)

(2009/23/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 211 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 106 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat laskea liikkeeseen metallirahoja saatuaan Euroopan keskuspankin hyväksymisen liikkeeseen laskemisen määrälle.
- (2) Perustamissopimuksen 106 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukaisesti neuvosto on toteuttanut tällä alalla yhdenmukaistamistoimia antamalla liikkeeseen tarkoitettujen eurometallirahojen yksikköarvoista ja teknisistä eritelmistä 3 päivänä toukokuuta 1998 neuvoston asetuksen (EY) N:o 975/98 ⁽¹⁾.
- (3) Euron käyttöönnotosta 3 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 974/98 ⁽²⁾ 11 artiklan mukaan kyseisten yksikköarvojen ja teknisten eritelmien mukaisilla euro- ja senttiyksikön määräisillä metallirahoilla olisi oltava laillisen maksuvälineen asema kaikissa kyseisessä asetuksessa määritellyissä "osallistuvissa jäsenvaltioissa".
- (4) Liikkeeseen tarkoitettujen eurokolikot, myös liikkeeseen tarkoitettujen erikoisrahat, olisi osallistuvien jäsenvaltioiden yleisen käytännön mukaisesti laskettava liikkeeseen nimellisarvoisina. Tämä ei kuitenkaan sulje pois sitä, että pieni osa liikkeeseen laskettujen kolikoiden kokonaisarvosta voidaan myydä korkeampaan hintaan, jos rahat on tuotettu erityislaatuina tai tarjotaan erityisessä pakkauksessa.
- (5) Eurokolikot eivät ole liikkeessä ainoastaan liikkeeseen laskevassa jäsenvaltiossa vaan koko euroalueella ja jopa sen ulkopuolella. Tämän vuoksi eurokolikoiden kansalliselle

puolelle olisi merkittävä selvästi liikkeeseenlaskeva jäsenvaltio, jotta kolikon käyttäjät voivat helposti tunnistaa liikkeeseenlaskevan jäsenvaltion.

- (6) Eurokolikoilla on yhteinen puoli ja oma kansallinen puoli. Eurokolikoiden yhteisellä puolella on sekä yhteisen rahan nimi että kolikon yksikköarvo. Kansallisella puolella ei tulisi toistaa yhteisen rahan nimeä eikä kolikon yksikköarvoa.
- (7) Kukin osallistuva jäsenvaltio päättää eurokolikoiden kansallisen puolen kuva-aiheista, mutta kuva-aiheen olisi oltava Euroopan unionin 12 tähden kokonaan ympäröimä.
- (8) Osallistuvien jäsenvaltioiden olisi noudatettava yhteisiä sääntöjä, kun eurokolikoiden kansallisiin puoliin tehdään muutoksia. Liikkeeseen tarkoitettujen tavallisten eurokolikoiden kansallisten puolten kuva-aiheita ei periaatteessa pitäisi muuttaa, jollei kolikossa tarkoitettu valtionpäämies vaihdu.
- (9) Erikoisrahat ovat erityisiä liikkeeseen tarkoitettuja kolikoita, joissa tavallinen kansallinen kuva-aihe on korvattu erilaisella kansallisella kuva-aiheella erityisen aiheen juhlistamiseksi. Kaksi euroa on sopivin yksikköarvo pääasiassa sen vuoksi, että kyseisen kolikon läpimitta on suuri ja sen tekniset ominaisuudet tarjoavat riittävän suojan väärennöksiä vastaan.
- (10) Liikkeeseen tarkoitettuja erikoisrahoja tulisi laskea liikkeeseen juhlistamaan ainoastaan sellaisia aiheita, joilla on suuri kansallinen tai Euroopan laajuinen merkitys, koska tällaiset kolikot on tarkoitettu liikkeeseen koko euroalueella. Vähemmän merkityksellisiä aiheita on parempi juhlistaa eurokolikoiden keräilykappaleilla, joita ei ole tarkoitettu liikkeeseen ja jotka on voitava helposti erottaa liikkeeseen tarkoitetuista kolikoista. Kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden yhdessä liikkeeseen laskemat erikoisrahat olisi varattava sellaisia aiheita varten, joilla on erittäin suuri Euroopan laajuinen merkitys.

⁽¹⁾ EYVL L 139, 11.5.1998, s. 6.⁽²⁾ EYVL L 139, 11.5.1998, s. 1.

- (11) Kukin liikkeeseen laskeva jäsenvaltio on saanut laskea vuosittain liikkeeseen yhden liikkeeseen tarkoitetun euromääräisen erikoisrahan. Tämä liikkeeseenlaskuraja on toiminut hyvin, ja se olisi säilytettävä yhdistettynä mahdollisuuteen, että kaikki osallistuvat jäsenvaltiot yhdessä laskevat liikkeeseen euromääräisen, liikkeeseen tarkoitetun erikoisrahan. Jäsenvaltiot voivat lisäksi laskea liikkeeseen euromääräisen, liikkeeseen tarkoitetun erikoisrahan, jos valtionpäämies väliaikaisesti puuttuu tai on nimitetty tilapäisesti.
- (12) Liikkeeseen tarkoitettujen erikoisrahojen määrää on rajoitettava, jotta näiden erikoisrahojen osuus kaikista liikkeessä olevista kahden euron kolikoista pysyy riittävän pienenä. Erikoisrahoja olisi kuitenkin voitava laskea liikkeeseen tarvittava määrä, jotta niitä on riittävä määrä saatavilla.
- (13) Koska eurokolikot liikkuvat koko euroalueella, niiden kansalliset erityispiirteet ovat yhteistä etua koskeva asia. Liikkeeseen laskevien jäsenvaltioiden olisi tiedotettava toisilleen uusista kansallisista puolista hyvissä ajoin ennen suunniteltua liikkeeseenlaskupäivää. Liikkeeseen laskevan jäsenvaltion olisi tätä varten toimitettava luonnos eurokolikoiden kuva-aiheista komissiolle, joka tarkastaa, onko tätä suositusta noudatettu.
- (14) Jäsenvaltioita on kuultu tässä suosituksessa esitetyistä suuntaviivoista, jotta niiden erilaiset kansalliset käytännöt ja mieltymykset voidaan ottaa huomioon.
- (15) Yhteisö on tehnyt Monacon ruhtinaskunnan, San Marinon tasavallan ja Vatikaanivaltion kanssa valuuttasuhteista sopimuksen, jonka mukaan ne voivat laskea liikkeeseen tietyn määrän eurokolikoita. Yleisiä suuntaviivoja on sovellettava myös kyseisten valtioiden liikkeeseen laskevaan, liikkeeseen tarkoitettuihin kolikoihin.
- (16) Tätä suositusta olisi tarkasteltava uudelleen ennen vuoden 2015 loppua sen määrittämiseksi, olisiko suuntaviivoja muutettava.
- (17) Tällä suosituksella olisi korvattava yhteisestä käytännöstä liikkeeseen laskettavien eurokolikoiden kansallisten puolien muuttamisessa 29 päivänä syyskuuta 2003 annettu komission suositus ⁽¹⁾ ja eurokolikoiden kansallisia puolia koskevista yleisistä suuntaviivoista 3 päivänä kesäkuuta 2005 annettu komission suositus ⁽²⁾,

SUOSITTELEE:

1. Eurokolikoiden liikkeeseenlasku

Liikkeeseen tarkoitetut eurokolikot olisi laskettava liikkeeseen nimellisarvoisina. Tämä ei kuitenkaan sulje pois sitä, että pieni osa liikkeeseen lasketuista eurokolikoista voidaan myydä korkeampaan hintaan, jos se on perusteltua esimerkiksi erityisen laadun tai pakkauksen vuoksi.

2. Liikkeeseen laskevan jäsenvaltion tunnistetiedot

Kaiken arvoisten liikkeeseen tarkoitettujen eurokolikoiden kansallisella puolella olisi oltava kolikon liikkeeseenlaskeneen jäsenvaltion nimi tai nimilyhenne.

3. Ei valuutan nimeä eikä yksikköarvoa

- Liikkeeseen tarkoitettujen eurokolikoiden kansallisella puolella ei tulisi toistaa tietoja kolikon yksikköarvosta tai viittausta siihen eikä yhteisen rahan nimeä tai osaa siitä, paitsi jos tiedot esitetään erilaisilla aakkosilla.
- Kahden euron kolikon tekstireunuksessa voidaan ilmaista kolikon yksikköarvo sillä edellytyksellä, että käytetään vain numeroa "2" tai sanaa "euro" taikka molempia.

4. Kansallisen puolen kuva-aihe

Liikkeeseen tarkoitettujen eurokolikoiden kansallisella puolella olisi oltava Euroopan unionin 12 tähteä, joiden olisi kokonaan ympäröitävä kansallista kuva-aihetta, mukaan lukien lyöntivuosi ja liikkeeseenlaskeneen jäsenvaltion nimi. Euroopan unionin tähdet on kuvattava samalla lailla kuin Euroopan unionin lipussa.

5. Liikkeeseen tarkoitettujen tavallisten eurokolikoiden kansallisiin puoliin tehtävät muutokset

Liikkeeseen tarkoitettujen euro- tai senttimääräisten eurokolikoiden kansallisten puolten kuva-aiheita ei pitäisi muuttaa, jollei kolikossa tarkoitettu valtionpäämies vaihdu, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 kohdan soveltamista. Liikkeeseen laskevien jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava saattaa ajan tasalle valtionpäämiestä esittävät kuva-aiheet joka viidestoista vuosi, jotta huomioon voidaan ottaa valtionpäämiehen ulkonäön muuttuminen. Liikkeeseen laskevien jäsenvaltioiden olisi voitava saattaa eurokolikoiden kansalliset puolet ajan tasalle, jotta ne olisivat kokonaisuudessaan tämän suosituksen mukaisia.

Valtionpäämiehen väliaikaisen puuttumisen tai tilapäisen nimitämisen ei tulisi antaa oikeutta muuttaa liikkeeseen tarkoitettujen tavallisten eurokolikoiden kansallisia puolia.

⁽¹⁾ EUVL L 264, 15.10.2003, s. 38.

⁽²⁾ EUVL L 186, 18.7.2005, s. 1.

6. Liikkeeseen tarkoitettujen euromääräisten erikoisrahojen liikkeeseenlasku

1. Liikkeeseen tarkoitettuja euromääräisiä erikoisrahoja, joiden kuva-aihe eroaa liikkeeseen tarkoitetuista tavallisista eurokolikoista, olisi laskettava liikkeeseen juhlistamaan ainoastaan sellaisia aiheita, joilla on suuri kansallinen tai Euroopan laajuinen merkitys. Liikkeeseen tarkoitetuilla euromääräisillä erikoisrahoilla, jotka asetuksen (EY) N:o 974/98 1 artiklassa määritellyt kaikki osallistuvat jäsenvaltiot, jäljempänä 'osallistuvat jäsenvaltiot', laskevat yhdessä liikkeeseen, olisi juhlistettava ainoastaan sellaisia aiheita, joilla on erittäin suuri Euroopan laajuinen merkitys, ja neuvoston olisi hyväksyttävä tämä liikkeeseenlasku.
2. Liikkeeseen tarkoitettujen euromääräisten erikoisrahojen liikkeeseenlaskussa olisi noudatettava seuraavia sääntöjä:
 - a) kukin liikkeeseen laskeva jäsenvaltio saa toteuttaa vuodessa yhden liikkeeseenlaskun, lukuun ottamatta seuraavia tapauksia:
 - i) kaikki osallistuvat jäsenvaltiot laskevat liikkeeseen euromääräisen, liikkeeseen tarkoitettun erikoisrahan;
 - ii) euromääräinen, liikkeeseen tarkoitettu erikoisraha laskeaan mahdollisesti liikkeeseen, jos valtionpäämies väliaikaisesti puuttuu tai on nimitetty tilapäisesti;
 - b) kyseisissä liikkeeseenlaskuissa saa laskea liikkeeseen ainoastaan yksikköarvoltaan kahden euron kolikoita;
 - c) yksittäisen liikkeeseenlaskun aikana liikkeeseen laskettavien kolikoiden määrä ei saa ylittää korkeampaa seuraavista kahdesta enimmäismäärästä:
 - i) 0,1 prosenttia kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden erikoisrahan liikkeeseenlaskuvuotta edeltävän vuoden alkuun mennessä liikkeeseen laskemien kahden euron kolikoiden kokonaismäärästä; enimmäismäärää voidaan korottaa 2,0 prosenttiin kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden liikkeeseen laskemista kaikista kahden euron kolikoista, jos juhlistetaan maailmanlaajuisia ja erittäin symbolista tapahtumaa; tässä tapauksessa liikkeeseen laskeva jäsenvaltio ei saa laskea liikkeeseen toista erikoisrahaa neljän seuraavan vuoden aikana ja sen on lisäksi perusteltava korkeamman enimmäismää-

rän soveltaminen toimittaessaan 7 kohdassa säädetyt tiedot;

- ii) 5,0 prosenttia kyseisen liikkeeseen laskevan jäsenvaltion erikoisrahan liikkeeseenlaskuvuotta edeltävän vuoden alkuun mennessä liikkeeseen laskemien kahden euron kolikoiden kokonaismäärästä;

- d) liikkeeseen tarkoitettujen euromääräisten erikoisrahojen tekstireunuksen olisi oltava sama kuin liikkeeseen tarkoitettujen tavallisten eurokolikoiden.

7. Tiedotusmenettely ja tulevien muutosten julkistaminen

Jäsenvaltioiden olisi tiedotettava toisilleen eurokolikoiden uusien kansallisten puolten kuva-aiheista, myös tekstireunuksista, ja liikkeeseen laskettavista määristä ennen kuva-aiheiden virallista hyväksymistä. Liikkeeseen laskevan jäsenvaltion olisi tätä varten toimitettava komissiolle luonnokset eurokolikoiden uusista kuva-aiheista yleensä kuusi kuukautta ennen suunniteltua liikkeeseenlaskupäivää. Komission olisi tarkastettava, onko tätä suositusta noudatettu, ja tiedotettava asiasta muille jäsenvaltioille viipymättä talous- ja rahoituskomitean asiaa käsittelevän alakomitean välityksellä. Jos ja kun komissio katsoo, ettei tässä suosituksessa esitettyjä suuntaviivoja ole noudatettu, talous- ja rahoituskomitean asiaa käsittelevän alakomitean olisi päätettävä, hyväksytäänkö kuva-aihe.

Talous- ja rahoituskomitean asiaa käsittelevän alakomitean olisi hyväksyttävä kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden yhdessä liikkeeseen laskemien, liikkeeseen tarkoitettujen erikoisrahojen kuva-aiheet.

Kaikki merkitykselliset tiedot eurokolikoiden uusista kansallisista kuva-aiheista julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

8. Suositeltujen käytäntöjen soveltamisala

Tätä suositusta olisi sovellettava sekä liikkeeseen tarkoitettujen tavallisten eurokolikoiden että erikoisrahojen kansallisiin puoliin ja tekstireunuksiin. Sitä ei tulisi soveltaa niiden liikkeeseen tarkoitettujen tavallisten eurokolikoiden ja erikoisrahojen kansallisiin puoliin ja tekstireunuksiin, jotka on laskettu liikkeeseen tai hyväksytyt vahvistettua tiedotusmenettelyä noudattaen ensimmäisen kerran ennen tämän suosituksen voimaantuloa.

9. Edellisten suositusten kumoaminen

Kumotaan suositukset 2003/734/EY ja 2005/491/EY.

10. Osoitus

Tämä suositus on osoitettu kaikille osallistuville jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta

Joaquín ALMUNIA

Komission jäsen

HUOMAUTUS LUKIJALLE

Toimielimet ovat päättäneet, ettei niiden säädöksissä enää viitata niissä mainittujen säädösten viimeisimpään muutokseen.

Ellei toisin mainita, julkaistuissa teksteissä mainituilla säädöksillä tarkoitetaan säädöksiä niiden tällä hetkellä voimassa olevassa muodossa.